

KOMMUNISTISK POLITIK

Den offentlige sektor i England i strejke mod nedskæringer den 30. november 2011: Demo i London. Flickr/xpgomes9

ARBEJDERKLASSEN MARCHERER IND PÅ SCENEN

Nr. 24

15. årg.

2011

9. december

-

23. december

Stottepris 20 kr.

TEMA: Nej til traktatændringer: Kræv folkeafstemning!

Skræmmekampagne: Euro eller kaos s. 2 • Fattigdom efter skøn s. 3 • Venstregate under udvikling s. 4 • Danmark i recession s. 6 • Dansk EU-formandskab: Kalender s. 7 • Danske normeringer s. 10 • Ny storm på Bastillen s. 11 • BCA: Gennem fortielsens mur s. 12 • Sindsforstyrret norsk diagnose s. 14 • Chikane uden grænser s. 15 • COP17 Durban, Sydafrika s. 16 • Øst for kanalen s. 17 • PCE(m-l): Spansk valg s. 18 • 'Kommunistisk' Parti s. 20 • Debat s. 22 • Må vi være her? s. 23 • Forår bag slør s. 24

Skræmmekampagne: Euro eller kaos

KOMMUNISTISK POLITIK

Det er en skræmmekampagne som skal få danskerne og de øvrige EU-borgere til at sluge Merkozys nye EU-traktat, der eliminerer medlemsstaternes økonomiske (og dermed afgørende politiske) suverænitet.

Den skal skabe en angst i befolkningerne, så de køber et stinkende euro-kadaver, der aldrig kommer til at rejse sig op og gå uanset hvor mange nedskæringer og sociale lidelser, det pustes op med.

Det var fra starten en fejlkonstruktion, en gigantisk fejlbedømmelse hos dens ophavsmænd: den europæiske storfianans, drevet frem og motiveret af en umættelig profittrang.

Allerede nu har man brugt skræmmekampagner for at få hhv. grækere og italienere til at acceptere indsatte statholdere for EU, ECB og IMF: 'Teknokrat-regeringen' i Italien er åbenlyst finanskapitalens diktatur. Og i Grækenland blev Papandreou – lederen af den socialdemokratiske internationale - fjernet som premierminister på få dage, efter at han havde lovet grækerne en folkeafstemning om den barske gældsaf tale og euro-tilknytningen.

Respekten for det parlamentariske demokrati er lige så stor som respekten for demokratiske folkeafstemninger. Det vil sige ikke-eksisterende.

Nu skal de to politiske champions i EU – den tyske supersværvægter Angela Merkel og den franske fluevægter Nicolas Sarkozy – have nye traktatændringer igennem med den samme begrundelse: 'Euro eller kaos'. Og befolkningerne sættes under et skærpet tidspres: Handles der ikke nu, vil alt gå i stykker. Irland vil formentlig forsvinde i Atlanterhavet, København under vægten af en ny økonomisk istid.

Derfor fyldes medierne i denne tid med nyheder om hvor dårligt det går for euro'en. Selv de sikreste euro-lande trues med en lavere kreditrating og sættes på en negativ overvågningsliste. Det stærke Tyskland indbefattet.

Standard&Poors meddeler, at Tyskland, Frankrig og fire andre eurolande, nemlig Luxembourg, Finland, Østrig og Holland, er i farezonen for at miste deres nuværende topkarakterer AAA som en konsekvens af gældskrisen i eurozonen. Ni andre lande risikerer også en endnu lavere kreditvurdering.

Nu må alle kunne se, at den er helt gal. Der må gøres noget. Euro'en må reddes, og Merkozy har en plan.

Et sammenbrud for euro'en vil for eurolands befolkninger være at slippe ud af et livsvarigt gælds fængsel.

Helle Thorning-Schmidt skal stå i spidsen for det danske HEU-formandskab fra 1. januar og det kritiske næste halve år, hvor 'euroen skal reddes' og Merkozys udemokratiske og suverænitetknusende traktatændringer skal køres igennem. Og vi kan være overbevist om, at det skal ske uden folkeafstemninger noget sted. Det er der ikke tid til, de er dømt ude på forhånd. Et nej kan blive en farlig sag. Og det er smitsomt, som det før er set.

Danske EU-parlamentarikere fra både 'rød' og blå blok er allerede langt henne i skræmmekampagnen:

- *Alternativet til opstramninger er ikke, at livet går videre som før. Det er totalt kaos*, forklarer Venstres Anne E. Jensen fra Bruxelles.

- *Vi er der, hvor det hele kan skride på meget kort tid*, vurderer Emilie Turunen fra SF: - *Vi kan ikke holde til, at euroen bryder sammen. Vi vil få en depression i mange, mange år.*

Det lyder næsten, som da man skulle have Danmark med i euro'en. Lykkeligvis sagde danskerne nej. De vil også sige Nej til de nye traktatændringer, hvis de bliver spurgt. Derfor skal de skræmmes, så ingen spørger om noget, og det blotte løfte om, at tingene vil ordne sig i kraft af kapitalens stærke mænd er nok.

Euro'ens fortsatte eksistens er en garanti for fortsat valutauro, vild spekulation og først og fremmest for stadig barskere nedskæringer og indskrænkninger i den offentlige sektor, for arbejderne, ungdommen, pensionister. For alle andre end de rige, som skal forstærkes med kapital. 'Rød' blok og blå blok er to sider af samme neoliberal euro.

Thorning-Schmidt bør fraskrive sig 'æren' for at bistå i gennemførelsen af Merkozys reaktionære projekt. Og hendes tilsagn om at Danmark vil have den ny traktat (som støttes af unionsblokkene) må trækkes tilbage. Og først og fremmest: Folket har ret til at stemme om suverænitetsafgivelsen og forlanger det!

Redaktionen 6. december 2011

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (12-13 nr.) 375 kr.
År (25 nr.) 675 kr.

Institutioner
1 år 940 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 16.12.11

Fattigdom efter skøn

Det er blevet almindeligt, at medier og politikere går i selvsving i dagevis omkring en eller anden heksejagt på samfundets svageste. På taberne, som skal trynes og have at vide, at det er deres egen skyld. Og det er lige så almindeligt, at man efter mange timers tv og spalteforbrug i kilometer i landets aviser faktisk ikke er blevet et hak klogere på substansen.

Det gælder også for den seneste klapjagt, der blev indledt af den nyvalgte folketingspolitiker Joakim B. Olsen fra Liberal Alliance, der udtalte, at han fik kvalme af venstrefløjens føleri for de fattige:

- Der er slet ikke substans i fattigdomsdebatten, mener den tidligere statssponsorerede eliteidrætsmand: - De danske overførselsindkomster er blandt de højeste i verden og giver mulighed for at leve uden materiel fattigdom.

Problemet er ifølge kuglestøderen tværtimod, at kontanthjælpen er for rundhåndet til, at det kan betale sig at komme i arbejde. Det er et synspunkt, der deles af det meste af folketinget og hvert eneste år bliver fremført mere eller mindre rabiat.

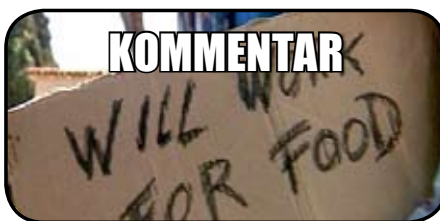
Jagten på fattige kronedes til sidst med held, da en enlig forsørger glemte at dukke sig og åbnede døren for mediemøllen og fik sammenlignet sin årsindkomst, inklusive børnepenge og boligsikring, med tilfældige ufaglærte lønninger på månedsbasis, uden at der blev oplyst om ugentlig arbejdstid eller andet relevant.

Som en nyhedskonsumant, der får sin viden om samfundsforhold fra udgydelser af levebrødspolitikere og medier, er man ilde stedt. Det er ikke faktisk viden, der tynger budgettet i den offentlige meningsdannelsesforretning. Alligevel må der insisteres på, at denne armod ikke skal have lov til at overskygge den fattigdom, som handler om mangel på brød og livsmuligheder, om de mange titusinder i Danmark, der ikke har til at leve og knap til at overleve i et kortere liv.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) skrev i 2010 sammen med en række andre organisationer en klar

anbefaling til den daværende VK-regering om at definere fattigdom i Danmark. Den skulle baseres på tre metoder: relativ fattigdom, budgetmetoden samt afsavnsmetoden:

- Opgørelser af den relative fattigdom ud fra folks disponible indkomster i forhold til medianindkomsten med anvendelse af både 50%-grænsen (OECD's standardmetode) og 60%-grænsen (EU's standardmetode). Medianindkomsten er som hovedregel beregnet som et gennemsnit af hele befolkningens indkomst, med de højeste og laveste indkomster udeladt. I rapporten "Det opdelte Danmark" opgør AE, at der i 2010 var omkring 200.000 relativt fattige i Danmark baseret på OECD's metode (ikke medregnet studerende).

- Udvikling af en aktuel minimumsstandard efter budgetmetoden (Hvad koster det at leve?) – baseret på en kurv af varer og tjenester. Denne opgørelse giver et meget enkelt mål for fattigdom og er derfor let at forstå, ligesom det umiddelbart kan bruges til at vurdere (u)tilstrækkeligheden af de sociale indkomstoverførsler. Ved at bruge denne metode har Centret for Alternativ Samfundsanalyse (CASA) beskrevet en minimumsstandard for en enlig forsørger med et barn som 4.984 kr., mens Rockwool-fonden angiver, at det absolutte minimum for en enlig uden børn er et rådighedsbeløb på 3.118 kr. Det er, hvad der skal til for at få nok kalorier og blive vasket en gang imellem. Alt derunder beskrives som absolut fattigdom.

- At der årligt foretages en interviewundersøgelse, der belyser afsavnsituationen i den danske befolkning. Undersøgelsen skal afdække både sociale, sundhedsmæssige, materielle og boligmæssige afsavn samt afsavn i forhold til børn.

Som et supplement til disse tre

opgørelsesmetoder er der også udviklet analyser af fattigdommens konsekvenser, som viser en sammenhæng mellem livsindkomst og livskvalitet, og som tydeligt viser, at mennesker med ringe tilknytning til arbejdsmarkedet har en relativt lavere middellevetid. Desuden viser analyser, at der er en tydelig tendens til, at social arv slår igennem. Børn af fattige forældre bliver selv fattige.

Kontanthjælpen strækker i de fleste tilfælde kun lige til at holde sig ude af absolut fattigdom. Men hvis arbejdsløshed udvikler sig til at være en permanent tilstand, bliver det samlede billede, at man reelt er fattig. Således også den forsørger, som borgerskabet og dets mediekarle tæskede ned i rendestenen i første adventsuge. Det er værd at bemærke, at hjælp får man kun, hvis man ikke har noget. Ikke arbejde, pensionsopsparing eller andet af værdi, ikke en ægtefælle med job. Kun hvis man er flad som en fregne.

Helt ude i hampen bliver det, når debatten til sidst slet ikke drejer sig om fattigdom, men om, hvem der vandt debatten! Det ligner mere en amatørkonkurrence i tv's fredagsunderholdning end en olympisk disciplin. Ingen af folketingspolitikerne, der optrådte på slap line, har noget at miste. De har deres på det tørre, dem handler sagen ikke om.

Uligheden og fattigdommen, derimod, både den relative og den absolute, vil til gengæld fortsætte med at vokse, også selvom nogle af de værste eksistensminimumssatser bliver fjernet af den nye S-SF-R-regering, der til gengæld vrider kraftigt på afgiftsskruen med såkaldte sundhedsafgifter og forhøjede elafgifter. Som altid vender det den tunge ende nedad og gør fattige fattigere.

Derfor skal kampen føres igennem, for at folketinget fastsætter en fattigdomsgrænse baseret på reelle kriterier som anbefalingerne fra AE m.fl. Vurderingen af, hvad der er fattigdom og rimelige minimumslevevilkår, skal ikke overlades til individuelt skøn, hattedamer og superliberalister.

-fsk

Venstregate under udvikling

Af Henning Paaske Jensen

En undersøgelse kan ikke alene afsløre virkelighedens magtspil

En af de største sager om magtmisbrug i moderne dansk politisk historie er ved at udvikle sig: sagen om den politisk styrede kampagne omkring Helle Thorning Schmidts og hendes mand Stephen Kinnocks skatteforhold og forsøgene på påvirkning af en skatteafgørelse. Den er som en boomerang faldet tilbage på VK-regeringen og daværende skatteminister Troels Lund Poulsen, hans ministerium og rådgivere.

Læser man de tre offentliggjorte skat-teredegørelser, kniber mange sig sikkert i øjnene ... Nej, det er jo ikke et nyt afsnit i serien Borgen, men virkeligheden er langt værre, end de fleste har kunnet forestille sig:

Tidligere skatteminister påstås at gøre forsøg på påvirkning af afgørelse i statsministerkandidats skatteforhold. Blandt de hovedindblandede er ikke kun tidlige skatteminister Troels Lund Poulsen; heller ikke hans pressechef eller departementschefen i hans ministerium går fri.

Det hele er en gigantisk og kriminel svinestreg: Det drejer sig om et magtmisbrug fra et ministeriums og en regerings side for at miskreditere oppositionslederen og forhindre Helle Thorning Schmidt i at blive statsminister.

Tankerækken går videre til Venstres pressetjeneste og den tidligere Venstre statsminister. Det er svært at forestille sig, at de har været helt uvidende om en sådan påstået forsøg på påvirkning.

Man må unægtelig spørge sig selv: Vil den nuværende sag udvikle sig som en Watergate-sag? Det her ligner et vaskeægte 'Venstregate'!

Det, der allerede er kommet frem, er ekstremt belastende for den tidligere skatteminister Troels Lund Poulsen, der betegnes som en af partiets kronprinser, hans pressechef (spindoktor) Peter Arnfeldt og også for hans departementschef Peter Loft, der er fortsat som chef for ministeriet under den nuværende SF-

skatteminister Thor Möger Petersen.

Det er slående stor forskel på den københavnske skattedirektør Erling Andersen og departementschef Lofts skriftlige redegørelser for sagen: skattedirektøren ved at være meget detaljeret og belastende for især Troels Lund Poulsen, og departementschefens korte redegørelse, hvor man kommer til at tænke, der helst ikke skal siges for meget.

Kan skattedirektørens redegørelse bevidnes af andre, der har deltaget og

VENSTRE
Så ved du, det blir til noget

overværet forløbet, så vil hovederne rulle i den kommende tid.

Men nye beviser tårner sig op: Ekst-rabladet afslørede søndag, at spindoktoren Peter Arnfeldt for et år siden tilbød avisen dokumenter om Helle Thorning Schmidts skattesag, som skulle benyttes som udgangspunkt for den politiske kampagne mod den socialdemokratiske statsministerkandidat. Men avisen takkede nej. Derpå valgte man tilsyneladende BT som pennefører.

Det betyder også, at aviserne hele tiden har vidst, at der var tale om en giftig politisk smædekampagne, tilmed kriminel, men har holdt sig tavse. BT har gjort rakkertjeneste for den tidligere regering.

I hele Thorning-Kinnock-sagen har bladet spillet en særlig aktiv rolle fra start til slut, fra den blev rejst til den sluttede med en frikendelse af Helle Thorning Schmidts mand for belastende skatteanklager. BT forsøgte sig tilmed med et da capo lige før folketingsvalget. Det blev en fuser – og nu sælger bladet på boomerang-effekten!

For Venstre er spørgsmålet, om skaden kan inddæmnes, så den berører færrest mulige. Det er en uhørt afsløring i nyere dansk politisk historie.

Det er påfaldende, at Troels Lund Poulsen igen og igen har udtalt, at han har tavshedspligt det har han nemlig pålagt sig selv – og ikke vil udtale sig til pressen. I de få bemærkninger, han citeres for i medierne, søger han tydeligvis at friholde partiet Venstre og VK-rege-

ringen for ansvar. Og så kom meddelelsen søndag den 4. december om, at han tog orlov fra folketinget – eller blev tvunget til det af Venstres partiledelse.

Det kaldes *damage control*. Troels Lund Poulsen ser ud til at skulle ofres. Og han lader til loyalt at klappe i, så skaden bliver mindst mulig, og så han på et senere tidspunkt kan reddes videre i livet af vennerne til en karriere, selvom den næppe bliver i politik.

Det er mere end svært at forestille sig, at den københavnske skattedirektørs detaljerede påstande om forsøg på påvirkning af skatteafgørelsen omkring Thorning Schmidts mand ikke skulle have sit udspring højere oppe end blandt spindoktorer og partiloyale departementschefer. Troels Lund Poulsen har efter al sandsynlighed søgt dækning i regeringen. Ubehagelige pile har vendt sig i Lars Løkke Rasmussens retning. Den nuværende regering anser sagen for at være meget stærk og har derfor nedsat en undersøgelseskommission (formelt nedsat af skatteministeren).

Skal man gå videre i Borgen-manuskriptet, kan man få den tanke, at de sidste ugers personsager omkring Thorning-regeringen – og ikke mindst stormen mod Ole Sohn (der reelt ikke rummer ret meget nyt) – har været et forsøg på at slå en studehandel af: Sohn for Lund Poulsen.

Men det er afvist: Troels Lund Poulsen og hans medskyldige får tage skraldet.

Men hvad vil undersøgelseskommissionen bringe? Sagen kalder på blot nogle få ærlige journalister og whistleblowere. Så kan afdækningen af en historisk politisk skandale om magtmisbrug i Danmark rulle videre og alle kroge blive belyst. Alle æggene bør ikke lægges i undersøgelseskommissionen.

Ikke mindst rejser der sig et afgørende spørgsmål: Hvad kendte daværende statsminister Lars Løkke Rasmussen og hans regering til magtmisbruget ved mediesværtetekampagnen og forsøget på at påvirke afgørelsen i en skattesag? Hvor involverede var andre topfolk end Troels Lund Poulsen?

Venstregate: Hoveder begynder at rulle

Den tidligere Skatteministers personlige rådgiver Peter Arnfeldt var en af Venstres helte til gulvtæppet blev løftet

Efter Ekstrabladets sene afsløring af, at det var Venstre-spindoktoren Peter Arnfeldt, rådgiver for daværende skatteminister Troels Lund Poulsen, der kriminelt tilbød avisen 'historien' om Helle Thorning Schmidt og Stephen Kinnocks 'skattesag', begynder hovederne at rulle. Og hele sagen kommer tættere og tættere på partitoppen.

Peter Arnfeldt er blevet politianmeldt af skatteministeriet, hvor fra hele historien oprindeligt lakkede. Arnfeldt var også spindoktor for de tidligere ministre Marianne Jelved (R) og Bendt Bendtsen (K).

Venstre-kronprinsen Troels Lund Poulsen har nu søgt om og fået orlov fra folketinget.

Peter Arnfeldts kone Ulla Østergaard,

Troels Lund Poulsen sendt hjem på gården

politisk redaktør på TV2, er trukket tilbage fra dækningen af aktuel dansk politik. Hun var selv spindoktor for daværende finansminister Lars Løkke Rasmussen 2001-2005 og er datter af den tdl. konservative hhv. forsvars og trafikminister Knud Østergaard. Hendes nuværende stilling på TV2 bekræfter de intime personforbindelser mellem den privatiserede kanal og VK-regeringen.

Men affæren rykker længere op i Venstre-toppen. Fhv. statsminister Lars Løkke Rasmussens egen spindoktor Mikael Børsting erkender, at han har holdt tæt kontakt til den omstridte spindoktor Peter Arnfeldt om Helle Thor-

ning-Schmidts skattesag. Venstres 'strategi' skulle være at få skattesagen til permanent at klæbe til Thornings Schmidt og dermed miskreditere hende som statsministerkandidat. Er Mikael Børsting uvidende om Arnfeldts kriminelle virksomhed? Og er

Lars Løkke?

Thorning-Kinnocks skattesag startede imidlertid ikke, da Troels Lund Poulsen blev skatteminister i februar 2010. Han afløste en anden Venstre-minister Kristian Jensen på posten, og da han blev undervisningsminister i marts 2011 afløstes han selv af Peter Christensen, der var skatteminister, da folketingsvalget blev udskrevet og 'skattesagen' fik en repeat i BT.

Det er påfaldende, at de mest aktive i BT-kampagnen mod Helle Thorning Schmidt var netop disse tre Venstre-skatteministre.

FOA: Whistleblowere skal kunne være sikre på kildebeskyttelse

Diskussionerne om tidligere skatteminister Troels Lund Poulsens og hans spindoktors roller i sagen om læk af oplysninger til pressen skaber desværre forvirring om, hvem der skal have kildebeskyttelse, og hvornår, mener FOA

- I mine øjne må der ikke skabes den mindste tvivl om, at eksempelvis offentligt ansatte, der som den sidste udvej vælger at gå til pressen med oplysninger om svindel, korruption, magtmisbrug eller andre kritisable forhold i den offentlige sektor, skal være sikre på, at kildebeskyttelsen er vandtæt, siger FOA's formand Dennis Kristensen.

- Det er uhyre vigtigt, at den offentlige sektor og de offentlige ansatte og deres politikere kan ses over skulderen. I et demokrati er gennemsigtighed og åbenhed i den offentlige sektor et ufravigeligt krav. Og netop muligheden for som offentligt ansat at kunne gå anonymt til pressen, hvis man ikke kan få sin administrative eller politiske ledelse i tale, udgør et vigtigt bidrag til denne gennemsigtighed og åbenhed.

- Men det går efter min mening helt galt, hvis en siddende regerings spindoktors forsøg på at "sælge" oplysninger til pressen om oppositionslederens skatteforhold opfattes som whistleblower-virksomhed, der skal have den særlige kildebeskyttelse. Jeg tror, at det for langt de fleste står krystalklart, at den pågældende spindoktor i denne sag har været i gang med almindelig poli-

tisk tilsvining og dermed almindelig politisk svindlervirksomhed, mener Dennis Kristensen.

FOA-formanden har derfor svært ved at se, at Troels Lund Poulsens og hans spindoktors ageren i sagen handler om andet end magtmisbrug.

- Når jeg mødes med kolleger fra hele verden, så fylder diskussionen om korruption og magtmisbrug ganske meget. Derfor ærgrer det mig naturligvis, at den tidligere skatteminister og hans spindoktor tilsyneladende har været med til at skubbe et ellers rime ligt ukorrump Danmark op i bananrepublikernes 1. division. Men det har efter min bedste overbevisning ikke noget at gøre med kildebeskyttelse, hvis der dækkes over denne form for magtmisbrug. Snarere tværtimod, siger Dennis Kristensen.

Danmark på recessionskurs

Offentlige besparelser har hovedansvaret

Af Henrik Herløv Lund

Mens arbejdsløsheden ser ud til at stige de næste mange år, gennemtrumfede dagpengebesparelser og udhulning af efterlønnen

Henrik H. Lund

BNP i 3. kvartal falder med 0,8 %. Det er især de offentlige besparelser som følge af VKO's "Genopretningsplan", som sender væksten på nedtur. Der bliver brug for et opgør hermed og for en stærkere vækstpolitik, fordi væksten bliver endnu værre i næste kvartal pga. den internationale krise

Recession årsskiftet 2010/2011

Tallene for BNP-udviklingen i Danmark i 3. kvartal har været imødeset med spænding – og bekymring.

Som bekendt faldt BNP i sidste kvartal 2010 og første kvartal 2011, hvor med dansk økonomi var i recession. Herefter rettede væksten sig i 2. kvartal, men den tiltagende forværring af den økonomiske udvikling har som anført skabt spænding og bekymring

om, hvad tallene for 3. kvartal ville vise.

Det viser sig nu ifølge netop offentliggjorte tal fra Danmarks Statistik, at bekymringen har været berettiget. BNP falder i 3. kvartal med 0,8 % – det hidtil største fald set et år tilbage

Det bliver endnu værre i 4. kvartal

Og de videre fremtidsudsigter tegner ikke lyse. På grund af gældskrisen er de omkringliggende landes økonomiske vækst for nedadgående. Hvilket vil ramme dansk eksport og eksportvirksomhedernes investeringer, hvilket er noget af det eneste, som hidtil har skabt vækst.

Derfor er der risiko for negativ vækst i 4. kvartal også og at dansk økonomi for anden gang i år havner i recession. Og hermed for en kraftig forværring af beskæftigelsen med 30-40.000 flere bruttoledige i 2012 og dermed over

200.000 arbejdsløse. Beskæftigelsen kan hermed ende på det laveste niveau i syv år og på samme niveau som før højkonjunktoren 2005-07.

Danmark præsterer særligt dårligt

Men selvom dalende vækst er et generelt fænomen internationalt set, hører Danmark til i en særlig "eksklusiv" gruppe i EU, der direkte har negativ vækst.

Kommer Danmark i næste kvartal i recession med igen negativ vækst, er det tredje gang inden for tre år.

OFFENTLIGE BESPARELSER HAR ET HOVEDANSVAR.

En nærmere analyse viser, at faldet ud over et stagnerende privat forbrug navnlig skyldes et stort fald i det offentlige forbrug.

Baggrunden for det store vækstfald er med andre ord, at kommunerne som følge af VKO's "Genopretningsplan" sparer løs på ældrepleje, skoler, daginstitutioner m.m.

Udviklingen viser, at det er en økonomisk politisk fejltagelse af rang at spare på det offentlige, når den private sektor er kriseramet. Det forstærker kun krisen.

Derfor er det et problem, når SRSF-regeringen i sit regeringsgrundlag – ikke mindst pga. radikal indflydelse – erklærer at videreføre og bygge på Genopretningsplanen.

Og ganske vist har SRSF vedtaget en kickstart, hvilket i sig selv er godt. Men udsigterne i resten af 2011 og endnu mere for 2012 tegner meget sorte pga. gældskrisen. Ledigheden kan stige med op til 40.000.

Dermed er kickstarten utilstrækkelig. Den vil ikke kunne forhindre en betydelig ledighedsstigning.

Der er brug for en stærkere vækstpolitik og for at droppe sparestrategien.

Henrik Herløv Lund er økonom og cand.scient.adm.

Eurolande risikerer nedgradering

Standard & Poor's advarer 15 eurolande om, at de risikerer at blive nedjusteret i kreditværdighed. Lande uden for eurozonen undgår en advarsel

Det amerikanske kreditvurderingsinstitut Standard & Poor's har sat Tyskland, Frankrig og 13 andre lande i eurozonen på en såkaldt negativ overvågningsliste. Det betyder, at de risikerer at ryge et trin nedad på Standard & Poor's skala over landenes kreditværdighed. Det skriver Nordvestnyt.

Det er bekymringen for, at EU ikke er i stand til at løse krisen, der har medført advarslen. Krisen har ifølge kreditvurderingsinstituttet "i det forløbne uger nået et omfang, der lægger pres på eurozonens kreditværdighed." Også frygten for, at eurozonen næste år ryger ud i recession er medvirkende til den mulige nedgradering. Risikoen for en recession i hele eurozonen vurderer Standard and Poor's til at være 40 procent.

Danmark og andre EU-lande, der ikke har euroen, undgår i denne omgang en nedgradering. Således afspejler kreditinstituttets advarsel, at lande uden euro står stærkere økonomisk, end lande i eurozonen.

Folkebevægelsen mod EU

Det danske EU-formandskab: Kalender 2012

Det kommende halvår bliver en kritisk tid for EU, og Danmark overtager formandskabet den 1. januar – med traktatændringer og fortsat eurokrise på programmet

Regeringen har ikke gjort meget væsen af, at den sidder med formandskabet for EU det kommende halve år. Møderne kommer først og fremmest til at foregå i Bruxelles, men enkelte aktiviteter er lagt i Danmark, de første tre måneder i København og de sidste tre måneder i Horsens.

Der er tale om de såkaldte uformelle ministerrådsmøder på syv forskellige områder, der er i gang med at blive planlagt forskellige alternative arrangementer.

Ud over de uformelle møder får finansminister Bjarne Corydon travlt med at forberede EU's kommende budgetrammeaftale, og statsministeren er begyndt at løbe ærinder for Euro-gruppen, der stærkt ønsker sig en ny traktat.

Uformelle EU ministerrådsmøder i Danmark 2012

Januar

Den 26. til 27. *Retlige og indre anliggender* (København).

Møde med deltagelse af EU's justitsministre. Disse møder behandler bl.a. politimæssigt samarbejde, asylområdet og migration, og overvågning af Internettet.

Danmark har som bekendt en undtagelse på dette område, men det forhindrer ikke, at justitsminister Morten Bødskov deltager.

Februar

Den 1. til 3. *Konkurrenceevne* (København)

Møde med deltagelse af erhvervs- og videnskabsministre. Der er endnu ikke en standardisering af de nationale ministerier, så det bliver et gæt, at fra Danmark deltager erhvervs- og vækstminister Ole Sohn samt Morten Østergård,

minister for forskning, innovation

og videregående uddannelser.

På disse møder behandles det indre marked, industri, forskning og rumfart. Kort sagt alt muligt fra forskning i atomkraft til fælles standarder for mærkning af fødevarer.

Marts

Den 9. til 10. *Udenrigsministermøde – "Gymnich"* (København)

En dagsorden er endnu ikke offentliggjort. Et gæt er, at der vil blive diskuteret Iran og Syrien og andre lande, som EU gerne vil "hjælpe" med demokrati. Ud over deltagelse af udenrigsminister Villy Søvndal kan forsvarsminister Nick Hækkerup snige sig med, selvom Danmark faktisk også her er undtaget fra deltagelse.

Den 30. til 31. *Økonomi og Finans – "Ecofin"* (København)

Dette er et af de møder, hvor der forventes en mobilisering af protester mod EU's nedskæringspolitik.

Fra Danmark deltager mærkeligt nok økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager; alle andre lande sender deres finansministre.

April

Den 19. til 20. *Energi og klima* (Horsens)

Det fremgår af udenrigsministeriets kalender, at der er tale om både energi og klima. Det vil antagelig involvere

Martin Lidegaard (Klima-, energi- og bygningsminister) samt miljøminister Ida Auken.

Den 23. til 25. *Beskæftigelse* (Horsens)

Ministerrådsmøde for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik. EU planlægger bl.a. at harmonisere medlemslandenes arbejdsløshedsunderstøttelse m.v.

Mødet kommer sandsynligvis til at høre under beskæftigelsesminister Mette Frederiksen. Derudover deltager også minister for sundhed og forebyggelse Astrid Krag, social- og integrationsminister Karen Hækkerup samt ligestillingsminister Manu Sareen.

Der bliver arbejdet på en alternativ konference om beskæftigelsespolitik.

Juni

Den 3. til 5. *Landbrug* (Horsens) Ministre for landbrug og fiskeri. EU har igennem en årrække arbejdet på at nå til enighed om at skære ned på landbrugsstøtten og liberalisere hele fødevarereproduktionen. Fra Danmark deltager Mette Gjerskov, minister for fødevarer, landbrug og fiskeri.

I april vil folkettingen desuden få besøg af de nationale parlamenters Europaudvalg samt repræsentanter fra EU-parlamentet.

For mere information, tjek eu-oplysningen.dk

Arbejdsløsheden når ny højder i EU

23,5 million mennesker var arbejdsløse i EU-landene i oktober

Arbejdsløsheden nåede i oktober sit højeste niveau, siden EU startede med at opgøre arbejdsløsheden i 2000.

I eurolandene var der 10,3 procent arbejdsløse, mens det for EU som helhed var 9,8 procent. Det viser dagens tal fra Eurostat.

Bag tallene gemmer sig 23,5 milli-

on arbejdsløse. Hårdest ramt er kvinder, unge og arbejdere i Spanien og Grækenland.

Spanien er hårdest ramt med 22,8 procent, mens Grækenlands seneste tal fra august viser 18,3 procent.

Østrig har EU's laveste arbejdsløshed med 4,1 procent, mens de seneste danske tal viser en svag stigning i oktober, så der nu er 164.300 registrerede arbejdsløse, svarende til 6,2 procent.

Brink, Fagbevægelsen mod Unionen

Folkebevægelsen mod EU: Nej til blankocheck til traktatforhandlinger!

- Der er ikke behov for, at EU skal have mere magt, sådan som Merkel lægger op til, udtaler Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen, der kræver folkeafstemning om de kommende traktatændringer

Et flertal i Folketingets Europaudvalg gav fredag morgen regeringen mandat til at indgå i forhandlinger om traktatændringer på EU-topmødet i Bruxelles i næste uge. Enhedslisten, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti stemte imod. Folkebevægelsen mod EU kritiserer flertallet i Folketinget for at give regeringen mandat til traktatforhandlinger, som handler om at give EU mere magt.

- Det, som Angela Merkel og eliten i EU har på dagsordenen, er mere magt til EU, så Bruxelles blandt andet kan bestemme over nationale finanslove.

Danmarks EU-minister Nicolai Wammen er kommet tæt på magten

Den seneste tid har vist, at det ikke er det, der er brug for. Der er derimod brug for at få en hjælpemekanisme til lande, som ønsker at forlade euroen, udtaler Folkebevægelsens EU-parlamentariker, Søren Søndergaard, og påpeger, at den tyske forbundskanslers forslag også vil forstærke det demokratiske underskud i EU.

- Det her viser, at endnu mere magt gradvist overføres til EU. Derfor kræver Folkebevægelsen folkeafstemning om enhver ændring af traktaten, slår Søren Søndergaard fast og bemærker, at S og SF tilsyneladende ikke engang vil sætte fagbevægelsens krav om en social protokol til traktaten på dagsordenen under forhandlingerne.

Danske EU-parlamentarikere: Mere union skal stoppe krisen

Sådan lyder meldingen fra EU-parlamentarikere fra SF og Venstre. Men mere union betyder, at EU skal bestemme over medlemslandenes finanspolitik, lyder det fra Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen

I disse dage drøfter EU's ledere, hvordan krisen kan løses. Euro-obligationer og mere magt til Den Europæiske Centralbank er blandt løsningsforslagene, men Tysklands regering har udtalt modstand mod begge initiativer. Derimod ser den tyske forbundskansler, Angela Merkel, gerne en snarlig traktatændring, der skal lægge grundstenen for en finanspolitisk union.

Og blandt de danske EU-parlamentarikere møder Merkels traktatændrings-

forslag opbakning. Det skriver Nordjyske Stiftstidende.

- Jeg er med hele vejen.

Sådan svarer EU-parlamentariker for SF, Margrethe Auken, på spørgsmålet om mere finanspolitisk samordning i EU.

- Jeg kan ikke udelukke, at det ender med strammere kontrol og styring fra EU, og det vil jeg ikke være ked af, for jeg har meget svært ved at se alternativet, siger Auken til Nordjyske Stiftstidende.

Også venstres EU-parlamentariker, Anne E. Jensen, ser mere union som den eneste løsning.

- Svaret er øget integration, for alternativet er opløsning og uanset hvad, så er omkostningerne større ved det, siger

Anne E. Jensen til Nordjyske Stiftstidende.

I Folkebevægelsen stiller Søren Søndergaard sig uforstående over for Venstres og SF's begejstring for udsigten til mere union og finanspolitisk samordning.

- Den politik, der bliver ført, er en kombination af fundamentalistisk markedsliberalisme og tysk sparsommelighed, udtaler Søren Søndergaard til Nordjyske Stiftstidende.

For Folkebevægelsen er et eurosammenbrud ikke et skrækscenarium, men derimod en mulighed for landene til at få deres økonomiske frihed. Folkebevægelsen står dog – ifølge Nordjyske Stiftstidende – stort set alene med den holdning i Bruxelles, hvor det store flertal sværger til mere union.

Oskar Lund Rasmussen,
Folkebevægelsen mod EU

Venstre: Ja til traktat med mere magt til EU

"Vi har en interesse i, at der bliver en traktatændring og ikke bare ændringer for eurozonen," siger MEP Jens Rohde

Venstre har vedtaget et program med krav til det danske EU-formandskab ved navn "Europa videre i fællesskab". Blandt kravene er ifølge Berlingske:

- * "Venstre vil om nødvendigt have en traktatændring, som gør det muligt at få fuldt ud automatiske sanktioner, men vil helst undgå et større konvent."
- * "EU-landene skal sende deres nationale budgetter ind til Kommissionen, før de vedtages. På den måde kan Kommissionen sætte ind, før skaden sker. Der skal udskrives bøder til lande, der overtræder reglerne. En udvidelse af Vækst- og Stabilitetspagten skal forhindre makroøkonomiske ubalancer i EU, og EU's budget de næste syv år skal være så restriktivt som muligt."

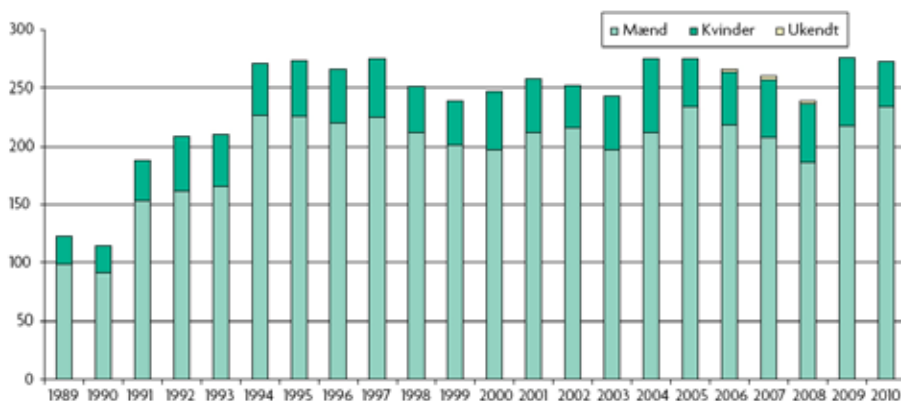
Venstre bakker således langt mere aktivt op om den tyske forbundskansler Angela Merkels planer om traktatændringer, som giver EU mere magt.

"Vi har en interesse i, at der bliver en traktatændring og ikke bare ændringer for eurozonen," siger Venstres gruppeformand i EU-parlamentet Jens Rohde i Berlingske og tilføjer bl.a.:

"Der er jo skabt et billede af, at vi har en stærk kommission, der sidder og styrer det hele. Virkeligheden er, at vi har en kommission, der er alt for svag. Alt for svag. Og som slet ikke har de værktøjer, der er nødvendige for bare at sikre, at man overholder de fælles regler, som alle har skrevet under på. Og det er jo faktisk ret rimeligt at forlange," siger Jens Rohde.

Folkebevægelsen mod EU

Figur 6.1.2. Narkotikarelaterede dødsfald, 1989-2010. Baseret på Rigspolitiets register over narkotikarelaterede dødsfald. Fordeling efter køn.

Kilde: Rigs politiet 2011

ANKLAGE: 5 MENNESKER MYRDES HVER UGE I DANMARK

Af Peer Nørbo, Odense

Ifølge Sundhedsstyrelsens Årsrapport døde der i 2010 273 narkomaner i Danmark, svarende til fem mennesker pr. uge, gennemsnitsalderen 38,7 år.

I hele EU samt Norge døde der i 2008 7.630 narkomaner, svarende til ca. 144 unge mennesker pr. uge. Og det er kun de officielle tal.

I 40 år har debatten om dette kæmpe-mæssige samfundsproblem kørt på et sidespor. Debatten har handlet om alt andet end den reelle årsag til dette gigantiske spild af menneskeliv.

Børn og unge fra dårlige kår – samme kår, som deres forældre blev budt – er blevet svigtet. Samfundet har ikke, af økonomiske eller ideologiske grunde, villet løse problemerne.

Efter 40 års udenomssnak er det nu foreløbig endt med, at det er blevet alment accepteret, at man ikke vil løse problemerne.

Der findes stort set ikke længere en debattør eller såkaldt meningsdanner, der fremkommer med løsningsforslag. Alle har kun forskellige ideer til lappeløsninger eller ideer til, hvordan problemet gøres usynligt.

Man ønsker kun at smøre sminke på ligene. F.eks. med de sidste nye udspil om såkaldte fixerum, hvor den menneskelige destruktion så kan fortsætte. Godt gemt af vejen, så det øvrige samfund ikke skal se elendigheden og sprøjterne på gaderne.

På samme måde indførte man tidligere begrebet statsnarkomaner, som

stadig kører for fuldt tryk, hvor udde-ling af metadon skal forsøge at gemme problemet af vejen.

Ingen af delene løser nogen problemer.

Over 15.000 unge mennesker i Danmark lever i et helvede med sygdomme, nedværdigelse og prostitution. De lever i et rådnende system, det kapitalistiske, der hellere vil bruge sine resurser på krige, profit og egoisme, og som beskærer velfærd i børneinstitutioner, på skoler samt ungdomsuddannelser. Det er ikke underligt, at børn og unge fra små kår har stor risiko for at falde igennem.

Det er at lyve for sig selv, hvis man tror at narkomanernes problemer kan løses under sådant et system. Man kan allerhøjest lindre lidt og så gemme problemet af vejen.

Kapitalismen slår stadig mennesker ihjel. Det er på høje tid at få afskaffet lortet og få reddet nogle mennesker i stor nød.

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
Følg også med i
KPnetTV**

www.kpnet.dk

Danske dagtilbud ringere normeret end norske og svenske

Selvom regeringen lover 1.500 flere ansatte i daginstitutionerne, er der stadig markant flere børn pr. voksen i de danske daginstitutioner end i både Norge og Sverige

Pædagogmedhjælpere og pædagoger i Danmark skal tage vare på en tredjedel flere børn, end de ansatte skal i de norske daginstitutioner. Og også i Sverige er der markant færre børn pr. voksen, end der er i Danmark. Det viser en ny sammenlignende analyse af standarder og normeringer for dagtilbud i Danmark og i landene omkring os.

- Vi går og tror, at vi har verdens bedste daginstitutioner. Men den holder

Tabel 1. Krav/retningslinier for legeareal pr. barn i grupperum i Danmark, Norge og Nordrhein-Westfalen

Land	0-2 årige børn	3-5 årige børn
Danmark	3 kvm	2 kvm
Norge	5,3 kvm	4 kvm
Nordrhein-Westfalen	Ca. 6 kvm	Ca. 3 kvm

I Sverige har man ophævet de centralt fastsatte forskrifter legeareal, men de fleste steder følger man en praksis, der er tæt på de gamle retningslinjer fra Socialstyrelsen. Disse opretholdes desuden i et antal kommuner. Disse retningslinjer betyder, at der bør være 7,5-9,5 m² pr. barn i de områder, hvor børnene færdes (inkl. fællesrum). Læs mere i rapporten på foa.dk

altså ikke helt stik længere, siger Jakob Sølvhøj, der er formand for FOA's pædagogiske sektor.

Ser vi på den generelle bemanning, er der i Danmark cirka 32 procent flere børn pr. voksen i forhold til norske daginstitutioner og cirka 13 procent flere børn pr. voksen i forhold til svenske institutioner. Så selvom regeringen nu har lovet 1.500 ekstra medarbejdere i de

danske daginstitutioner, så er der stadigvæk langt igen, hvis vi skal have den samme normering som i landene omkring os. Og det er ikke rimeligt, mener FOA.

- Undersøgelsen råber på, at politikerne bliver nødt til at forholde sig til, hvor mange børn vi kan putte ind i vores institutioner i forhold til den kvalitet, vi

EU-Kommissionen vil friholde virksomheder fra arbejdsmiljølovgivning

EU-Kommissionen klar til at friholde små og mellemstore virksomheder fra arbejdspladsvurdering og udstationeringsregler

Mens alt fokus op til topmødet d. 8.-9. december samler sig om eurokrisen og traktatændringer, så forsøger EU-kommissionen at få grønt lys fra topmødet til at afskibe en stor del af EU's sociale dimension.

I en rapport om at mindske "bøvlet" for de mindre virksomheder lægger kommissionen op til at fjerne pligten til at lave skriftlige risikovurderinger på små arbejdspladser med op til ti ansatte. Det er det, i Danmark kender som Arbejdspladsvurderinger (APV).

Det er et forslag, som både EFS og BAT-kartellet i Danmark har kritiseret i stærke vendinger, mens rapporten har været undervejs. Men kommissionen fastholder i sin rapport forslaget og går et skridt videre: Den er nu klar til et opgør med hele grundlaget for EU's arbejdsmiljølovgivning.

Opgør med minimumsregler

Udgangspunktet for EU-lovgivningen har været, at den skulle udgøre en gulv af minimumsregler, som alle lande skal leve op til. Samtidig har det været op til landene selv at gå videre og sikre yderligere sikkerhed for arbejdstagernes sundhed.

Det princip lægger kommissionen op til at gøre op med. I stedet vil man lave en systematisk registrering af de lande, som "overregulerer" på bl.a. arbejdsmiljøområdet, dvs. stiller strengere krav end EU-reglerne.

- EFS er bekymret over henvisningen til at eliminere overreguleringen, skriver EFS' generalsekretær, Bernadette Ségol, i et brev til EU-landenes regeringschefer inden topmødet. I stedet mener EFS, at landene skal opmuntres

til at gå videre end EU's minimumsbestemmelser.

I rapporten har kommissionen kastet sin kærlighed på, hvad de kalder mikro-virksomheder, med under ti ansatte. Men ifølge EFS vil forslaget om helt eller delvist at fritage mikro-virksomheder og små og mellemstore virksomheder fra regulering omfatte 80 til 90 procent af EU's virksomheder.

Går ensidigt efter sociale områder

Topmødet får forelagt rapporten "Mindskelse af de reguleringsmæssige byrder for små og mellemstore virksomheder (SMV) – Tilpasning af EU's regulering til mikro-virksomheders behov" og kommissionen satser på "kraftig opbak-

gerne vil tilbyde. 1.500 ekstra voksne er et skridt i den rigtige retning. Men det er på tide, at vi i Danmark indfører grundnormeringer, så kommunerne ikke kan blive ved med at udhule normeringerne i daginstitutionerne, siger Jakob Sølvhøj.

FOA forslår, at der i daginstitutioner skal være en grundnormering på højst tre 0-2-årige børn pr. medarbejder, højst seks 3-5-årige børn og højst ti 6-10-årige børn pr. pædagogisk medarbejder. Den enkelte kommune skal efter FOA's forslag fortsat fastsætte normeringerne, men de skal som minimum leve op til den lovfastsatte grundnormering.

Sammenligningen mellem Danmark, Sverige og Norge er foretaget af Bureau 2000.

Læs rapporten på foa.dk

ning" til de lovgivningsforslag, de præsenterer.

Ud over at lempe arbejdsmiljøreglerne lægger kommissionen op til at se på mulighederne for at friholde de mindre virksomheder fra udstationeringsdirektivets mindstekrav. Det samme gælder det direktiv om sæsonarbejdere fra tredjelande, som er undervejs.

Også de "strenge regler" for små passagerskive overvejer kommissionen at lette.

- Kommissionens forslag til at friholde eller lette lovgivningen angår typisk sociale spørgsmål. Det er ikke bare upassende, fordi enhver ændring som angår arbejde og socialpolitik kræver forhandling med parterne, som det er foreskrevet i traktaten, men også farlig set ud fra et synspunkt om arbejderes sikkerhed og sundhed, skriver Bernadette Ségol.

- Vi mener, der er brug for fortsat diskussion af forslagene i rapporten, inden den præsenteres for topmødet. Parterne på arbejdsmarkedet bør inviteres til at give deres vurdering af forslag, som ekskluderer 80-90 procent alle virksomheder fra EU-lovgivning, slutter hun.

Fagbevægelsen mod Unionen, brink

Ny storm på Bastillen

Friheden under kapitalismen rummer mange facetter. Eksempelvis er det tilladt for alle at sove under Seinsens broer. Tilfældigvis fravælger alle, der har råd til en bolig, denne mulighed. Således stiller tilbuddene sig så forskelligt afhængigt af, hvorvidt man har klingende mønt i lommen. Sangen om bageren i Nørregade er stadig gældende.

For nogle uger siden besøgte min kone og jeg byernes by på en forlænget weekend. Vi havde ikke været i Paris før, men de tre dage var lige netop tilstrækkelig til at lære Metro-systemet at kende, som kombineret med apostlenes heste ledte os rundt til de kendteste turistseværdigheder. Det giver sig selv, at vi ikke tilnærmelsesvist kom "under huden" på byen, men vi nåede kun yderst sporadisk at sniffe til lidt forskellige karaktertræk i forskellige kvarterer, hvoraf Mont Martre skilte sig mest ud og i øvrigt absolut kan anbefales.

Den planlagte sejltur på Seinen, der var udset til at skulle foregå på sidstedagen, blev droppet, da vi de første dage havde vandret adskillige kilometer langs bredderne. Byen er præcis så betagende, som vi var blevet fortalt på forkant. Pariserne var til gengæld betydeligt venligere, end vi havde regnet med, idet vi kun havde hørt om arrogante franskmænd, der absolut ikke ville kommunikere på andre sprog. I den forbindelse er det en rigtig fornuftig ide at starte med at hilse på fransk, hvorefter man kan spørge, om de taler engelsk. Det bryder isen betydeligt, og når vi sætter os selv i deres sko, forstår man jo reaktionen. Personligt irriterer det mig, når tyske turister henvender sig til mig – uden først at spørge mig, om jeg taler tysk. Det giver mig en smag af herremandsmentalitet.

På vandringerne op og ned ad Seinsens bredder erfarede vi, at det absolut ikke var skrøner, at masser af hjemløse havde bosat sig under broerne. Nogle havde anskaffet sig et par pal-

ler, der fornuftigt løftede deres sengebund 10-12 cm over de kolde og til tider fugtige fliser.

Det var mindst lige så udbredt at benytte Metroens perroner til overnatning. Det var også både varmere og mere tørt, men til gengæld var det under en helvedes larm. Den parisiske metro er meget gammel, og langt de fleste togsæt er oldnordiske. De hjemløse har forskanset sig med et antal tæpper og enkelte personlige ejendele. Det er svært at sige, hvorvidt det er lovligt at overnatte på de underjordiske perroner, men i givet fald kunne det se ud til, at man lader dem i fred. Det er jo så også det billigste for systemet.

Vi er da også langt fra chokeret. Alle storbyer har deres subsistensløse. København er ingen undtagelse.

Nuvel, på vores afrejsedag befinder vi os midt imellem de to Triumfbuer. Vi er lidt usikre på vores behov resten af dagen, men vi bliver enige om at tage Metroen til Bastillepladsen for at se mindesøjlen over det nedrevne fængsel.

Da vi dukker fra jordens indre, viser en af Paris' smukke pladser sig i form af en kæmpe rundkørsel. Mindesøjlen er anbragt i midten og forgyldt i toppen. Vi erfarer, at stormen på Bastillen 14. juli 1789 ikke alene skyldtes en befrielse af fangerne, men i mindst lige så høj grad at erobre fængslets våbenarsenal. Det kostede mange livet, og alle blev efterfølgende af gode grunde udråbt som revolutionens helte.

Vore blikke fanger nu en telefonboks, der er fyldt med plastikposer i halvanden meters højde. De viser sig at tilhøre en familie, der sidder på nogle tæpper lige uden for boksen. Nu rystes vi: Familien har tre mindreårige børn, hvoraf den mindste er spæd og netop er i gang med at få skiftet ble. Ti meter længere henne gentages synet. Vi er enige:

- Vi trænger til ny storm på Bastillen!

Reno

For tre år siden blev kommunisten og digteren Bruno Carlo Andersen (1954-2008) begravet i sin hjemby Randers (29.11.2008). Tilstede var familie og venner og kammerater fra BCs lange og aktive, men alt for korte, liv på arbejdspladser og i den revolutionære kamp.

Fra flere var der hilsner, nogle sidste ord rettet til en munter og levende sjæl, i en nu død krop. Dengang sagde en kammerat fra Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund:

"Man hvad bød du så samfundet til gengæld? Du tog udfordringen op, kæmpede imod, aktivt, deltagende og ledende, og med dine egne arbejdshænder skrev du tanker og betragtninger ned i noveller, artikler og digte gennem årtier. I de ting efterlader du os en arv, hvor vi kan lede når vi søger svar, trost eller retning."

Nu, 3 år senere, hvor kapitalismens kriser skærper modsætninger verden over, og hvor svar, trost og retning i praksis udmønter sig i revolution, fællesskab og sammenhold for en anden verden, bringer Kommunistisk Politik et par udvalgte digte af BC, til inspiration for den videre kamp.

De er tidligere trykt i hhv. de to digtsamlinger, der udkom på Nexø Forlag i 1980'erne, og i en antologi af arbejderdigtere.

Man kan læse flere digte og skrifter af B.C. Andersen på hans hjemmeside minpoet.dk Og manuskripter til tre efterladte digtsamlinger ligger trykket.

Gennem fortielsens mur

Digte af B.C. Andersen

Efter en målestok jeg aldrig har set

Efter en målestok
jeg aldrig har set haft i hånden
deler de op i flere grupper -
de produktive
de gamle de unge de arbejdsløse de syge

De uproduktive igen i
gamle på pension de på efterløn
dem i hjemmene de der er en byrde på budgettet
unge illusionsløse ude arbejde
de i en uddannelse uden udsigter
arbejdsløse i A-kasser som langtidsledige
som varige klienter på bistand
syge i gruppe et i gruppe to
skulkerne og de rigtige

Produktivitet er for dem ikke dig bag maskinen
dig i fabrikken på værftet
men blodstrømmen
pengene de tapper af dig
vrider ud af alle uproduktive
som hober sig op i fonde i forsikringsselskaber
i banker
som de køber sig selv sikkerhed for
med dommere med politi
med et lovgivningsapparat med misinformation
i radio i tv i aviser bøger og blade
med et militær et hjemmeværn til fortsat undertrykkelse
opdeling og udbytning

- Egentlig behøves der kun en målestok
til at dele op med i to grupper

Varmt møde i en kold krig
Nexø forlag 1984

HVILKEN RISIKO

De siger
at der intet forkert er i profit
at der er en stor risiko
at kapitalen
som foretager investeringen
nødvendigvis

for risikoen han løber
må sikres overskud

Hvilken risiko?

Hvornår har en mineejer
sidst siddet indespærret
i en sammenstyrtet skakt?

Hvornår har en stevedore
sidst været klemt ihjel
mellem to containere?

Hvornår har en værftsbaron
sidst været offer for en eksplosion,
sidst kysset dokkens bund
efter et frit fald
fra en nybygnings stillads?

Hvornår har en forsikringsdirektør
en storaktionær
en fabrikant sidst
ved manglende afskærmning
fået revet en finger
hånd eller arm af

Hvornår har en bankdirektørs
en vekselerers
en børsspekulants
læge
sidst indberettet disses
erhvervsskader
fra daglig omgang
med organiske opløsningsmidler?

Hvornår, hvornår,
hvornår?

Og så er der ikke engang
stillet spørgsmål om
hvor pengene
til de risikofyldte investeringer
er kommet fra
hvordan de er blevet
tilvebragt...

Rødt og sort – splinter på tryk
Ar.litt

Det er forår med lunefuldt vejr

Det er forår med lunefuldt vejr
jeg går en tur i min by, ser på huse
og facader
folk der haster afsted
- på vej fra arbejde
- på vej fra butikker til butik
- på vej fra børnehaven og hjem

De har travlt
forjagede og jagede
- nogle slæber på tunge bæreposer
- nogle på problemer med arbejdet, manden
ungerne og husholdningspengene

Der er gamle
unger og kvinder imellem
mænd med trætte muskler og indestængte aggressioner

De går hver for sig
ensomme, isolerede i mængden
uden andet mål end hvad de kalder hjem
- fire tætsluttede vægge som lukker af
holder andre på afstand

Der kan de slappe af med løgnen fra tv
for en stund drømme sig til millionærlivet i Dallas
se Hudson servere teen for Dem upstairs
og ta' afstand fra Ruby's minearbejdere downstairs

Jeg ser på mit ur -
klokken er mange
folkene der passerer forbi
om få minutter starter strejkestøttemødet
i aften
og kommende aftener fremover
vil der være lidt færre som følger løgnen
fortielsens mur i tv.

Løbesedlen
Nexø forlag 1983

Tegning:
artinabusyworld.
blogspot.com

En sindsforstyrret diagnose

Af E. Holemast

Rapporten fra de retsudpegede psykiatere hævder 'entydigt', at masseordenen Breivik var og er utilregnelig og dermed ikke kan straffes. Det er en hån imod ofrene og imod alle progressive og demokratiske kræfter.

Efter tretten samtaler med Anders Behring Breivik har to rets psykiatere konkluderet, at den terrordsigtede er 'paranoid skizofren', og at han var utilregnelig før, under og efter sine drabshandlinger. Hvis Retsmedicinsk kommission mener, at rapporten er fagligt holdbar, betyder det, at Breivik indlægges som psykiatrisk patient i stedet for at blive idømt en straf som den kriminelle massemander, han er.

At Breivik lider af det, som man i daglig tale ville kalde for vrangforestillinger, behøver man næppe at være sagkyndig for at fastslå, men at han af den grund skulle fritages for straf, er en hån imod ofrene fra Utøya og hele samfundet. Det er ingen trøst for ofrene, at Breivik bliver 'fornærmet' af en rapport, som han ser som et 'karakterdrab'. Breivik anser sig selv for at være højst tilregnelig. Både i lange politiafhøringer og i samtaler med forsvareren tyder alt på, at han har været både samarbejdsvillig og har forklaret sig sammenhengende.

Diagnosen betyder, at man langt hen ad vejen frikender den fascistiske ideologi, som har forment Breivik, og som har

udløst hans planlagte og systematiske massakre. Fascisme og brun terror er ikke udtryk for galskab, men for ekstrem kriminalitet pakket ind i politisk fraseologi. Alt dette var den elementære lærdom for en hel verden i 1945.

Af VG fremgår det, at Breivik har fortalt de sagkyndige, at han begik henrettelserne af 'kærlighed' til sit folk, og at hans organisation 'Knights Templar' vil overtage magten i Europa, gerne med Breivik selv som regent. Psykiaterne henviser desuden til Breiviks ideer om at gennemføre avlsprojekter med nordmænd og senere organisere dem i reservater. Dette er ikke andet end fascisme og nazisme ført 'helt igennem'. Hvis Breivik på grund af de tanker ikke er strafferetsligt tilregnelig, så var Adolf Hitler, Henry Rinnan eller Vidkun Quisling heller ikke tilregnelige. Måske var hele 2. Verdenskrig et udtryk for 'vrangforestillinger'?

Også flere psykiatere er overraskede over konklusionerne fra de to retspsy-

kiatere, Torgeir Husby og Synne Sørheims. Kollegaer fra ind- og udland finder, at det virker mere nærliggende, at Breiviks opblæste ego og storhedsvanvid er udtryk for en 'personlighedsforstyrrelse'. En diagnose, som ikke indebærer psykose, og som betyder, at man bliver anset for at være strafferetsligt tilregnelig.

- At se islam som trussel er en holdning, der deles af vældig mange mennesker. Det bliver en psykiatisering af hans meninger, hvis man af den grund kommer til konklusionen, at han er syg, siger den svenske psykiater Ulf Åsgård til ap.no.

De aggressive, racistiske og fascistiske udgydelser trives fremdeles som fluesvampe i regnvejri i netavisernes kommentarfelter, tilsyneladende uberørt af det, der som skete 22. juli. Hvis alle, der deler disse opfattelser, slet og ret er sygdomstilfælde, så er naturligvis hverken den vågnende fascisme eller racismen 'reelle' problemer.

Dele af det 'politiske korrekte' Norge har interesse i en psykologisering af terrorhandlingerne d. 22. juli, som bagatelliserer de ideer, der udløste dem. Det gælder ikke mindst for PST (politets efterretningstjeneste), som da lettere kan bortforklare, at de fuldstændigt 'overså' Breiviks ideologiske mudderkastning og dermed også ignorerede hans omfattende tekniske forberedelser.

Terrorofrene og deres bistandsadvokater bør ikke lade sig afspise med denne 'ekspertvurdering'. Psykiatri er langt fra nogen eksakt videnskab. Det kan tænkes, at også dele af diagnosen er udtryk for sindsforstyrrelse.

Chikane uden grænser

Af Støttekredsen for flygtninge i fare

Ind ad brevsprækken dumper et brev. Og så var den weekend ødelagt for Bibjeet og hendes lille søn. Og får embedsfolkene i de forskellige departementer og styrelser osv. lov til at blive ved med at udøve magtmisbrug, skal det såmænd nok også lykkes at ødelægge Bibjeets arbejdsevne og tværet hende og drengen til søle

Støttekredsen for Flygtninge i Fare har tidligere skrevet om Bibjeet og hendes søn. Senest i august 2011, da Bibjeet og hendes lille dreng fik afslag på forlængelse af humanitær opholdstilladelse. Vel og mærke efter seks års ophold i Danmark – heraf fire år med opholdstilladelse af humanitære grunde, fordi Bibjeet er traumatiseret af tortur, hun har været udsat for i sit hjemland.

Ministeriet afviste at forlænge Bibjeets humanitære opholdstilladelse, uanset at forholdene i Indien ikke har ændret sig for Bibjeet. Ministeriet afviste at forlænge også på trods af, at Bibjeets dreng lider af en autoimmun defekt og således helbredsmæssigt vil være i livsfare ved udsendelse til Indien (hvor han jo altså i øvrigt heller aldrig har boet. Drengen er født i Danmark).

Bibjeet er ud over at være flygtning også uddannet it-ingeniør og er i en forskerstilling, hvilket vil sige, at man ikke lige kan finde en anden med de samme kompetencer som Bibjeet. Efter mange skrivelser og indsats fra Støttekredsen, Flygtningehjælpen, politikere og ikke mindst Bibjeet selv fik hun og drengen i slutningen af august alligevel forlænget deres opholdstilladelse begrundet i hendes job. Forud var gået en måned med renden myndigheder på dørene og stress og en ulykkelig og bange mor og en ulykkelig og bange lille dreng.

Når Bibjeet så i november får et brev fra rigspolitiet med påbud om at for-

svinde fra Danmark, skaber det uanset hendes og sønnens opholdstilladelse angst for, ”hvad har de nu fundet på – kan de virkelig sende mig ud”.

Og desværre må vi meddele, at i Danmark kan politiet åbenbart tillade sig hvad som helst, og nogle af betjentene gør det også, herunder tvangsudsender folk med opholdstilladelse i Danmark.

Bibjeet Kaur og hendes søn

Alt tyder på chikane, magtmisbrug, skrankepaveri, og hvad der ellers findes af ord for den slags, Bibjeet og hendes lille dreng er udsat for fra nogle af de danske embedsfolk.

For det første, fordi Udlændingesservice og ministeriet har pligt til at underrette rigspolitiet, når en opholdstilladelse forlænges. Således at en person, der har ret til at opholde sig i Danmark, ikke forulempes med trusler om udsendelse og hensættes i angst og skal rende hos politi o.l. og ikke have tid til at passe danskurser og deres arbejde.

For det andet: Sker det ved en fejl, at Udlændingesservice og ministerium glemmer at underrette rigspolitiet om en tilladelse til ophold, er der flere sikringsordninger. Rigspolitiet har pligt til at se i den fælles database (udlændingeregistret), om der er givet opholdstilladelse siden sidst. Og selv hvis der i databasen ikke er oplyst opholdstilladelse (i Bibjeets tilfælde er det oplyst), så har rigspolitiet pligt til at kontakte Udlændingesservice og ministerium og forespørge for en sikkerheds skyld.

Men selv da Bibjeet mandag morgen kontaktede betjenten i Sandholm og oplyste om sin opholdstilladelse, og at rigspolitiet havde begået en fejl, ville betjenten ikke kontakte Udlændingesservice eller ministerium, og kan åbenbart ikke selv finde ud af at slå op i

udlændingeregistret. Han ville heller ikke anerkende opholdstilladelsen, som Bibjeet tilbød at fremsende pr. mail. Nej, til nød kunne den godkendes pr. fax, som Bibjeet så skulle ud og finde (det er jo ikke alle, der lige er i besiddelse af en faxmaskine).

Det er for meget at komme ind på alt her, hvad Bibjeet er udsat for. Vi skal afslutte med, at Støttekredsen tillige her flere sager kørende i Udlændingestyrelsen vedr. Bibjeets ophold i Danmark, herunder en sag om aktindsigt. Aktindsigten blev anmodet om i august. For en måned siden ringede en sur ansat og klagede over, at vi ønskede alle akter, når nu der er så mange. Men det er jo ikke vores skyld, det er ikke os, der har lavet loven om bureaukrativælde, og de mange akter i sagen i hvert fald ikke en gyldig begrundelse for at afvise aktindsigt. Vi har endnu ikke modtaget dem.

En gang imellem undrer man sig, hvorfor det ikke er de embedsansatte, der vælges ved folkeafstemning, da det jo tilsyneladende er dem, der bestemmer dansk politik.

Mona Ljungberg fra Støttekredsen for flygtninge i fare er en af indlederne på græsrodkonferencen 'Al forandring kommer nedefra' lørdag den 10. december

COP17: Stormagterne vil ikke stå ved deres ansvar for den globale opvarmning

Klimatopmødet i Sydafrika udstillede modsætninger mellem de der har ansvaret for klimaforandringerne og de der rammes hårdest

COP17/CMP7
UNITED NATIONS
 CLIMATE CHANGE CONFERENCE 2011
 DURBAN, SOUTH AFRICA

Almindelige mennesker er kommet til FN's klimakonference i Sydafrika fra hele Jorden. Folk er på gaden med skilte, der organiseres konferencer og alternative aktiviteter i et væk, der er en stemning og en vilje til forandring blandt græsrodderne. Tusindvis har deltaget i demonstrationerne med krav om klimaretfærdighed og stop for fossile brændsler til det officielle topmøde. Men den egentlige styrke er, at tålmodigheden med verdens stormagter for længst er sluppet op, og massebevægelsen til stædighed udvikler deres organisering og konkrete handling.

Bæredygtigt landbrug

F.eks. La Via Campesina, den internationale sammenslutning af småbønder, er ved klimatopmødet i Sydafrika gået frem med et krav om at stoppe de internationale virksomheder, der opkøber jord og vandingsmuligheder i ulande for at producere foder og biobrændsel eller blomster og grønsager billigt til vesten.

Bondeorganisationens budskab er, at kun ved at udvikle et bæredygtigt landbrug med udgangspunkt i de lokale omstændigheder kan det sikres, at klimaændringer ikke betyder sultkatastrofer. Til gengæld er et bæredygtigt landbrug også en af løsningerne til at forhindre den globale opvarmning, ved at udnytte ressourcerne meget bedre.

Affaldssamlere gør opmærksom på vigtigheden af genbrug

At mad ikke er en rettighed, men at landbrugsproduktion, fiskeri og skovbrug er et internationalt spekulationsobjekt er en væsentlig del af årsagen til, at klimaforandringerne gennem de seneste årtier især rammer de fattigste lande med oversvømmelser og tørke og udpinte jorde og fiskebestande.

De officielle mål fortoner sig

Er der liv og kræfter i græsrodderne, er reportagerne helt anderledes opgivende fra det officielle topmøde. EU's klimakommissær Connie Hedegaard havde det dobbelttydige budskab med til konferencen, at EU gerne vil binde sig til nogle klare mål med præcise deadlines vedr. CO2 reduktion - men ikke uden at nogle af de andre store spillere var med på aftalen. Altså ja og nej, og måske. EU vil samtidig alene binde sig til et mål om at holde de globale temperaturstigninger under 2 grader.

Nu hvor den økonomiske verdenskrise raser, fortoner alle løfterne om reduktion af CO2 sig. EU-statsoverhovederne bliver hjemme og skændes om at holde sammen på det fallerede europrojekt, og opbakningen til klimatopmødet synes minimal.

Også de penge til udviklingslandene, der allerede er givet tilsagn om, bliver forhalet. Om de nogensinde kommer til udbetaling er et åbent spørgsmål. Det er ikke kun fordi midlerne er brugt på bankerne, kampen står også om hvem der skal bestemme, hvordan pengene skal bruges.

På samme måde som med ulands-

hjælpen kan det ende med, at de fattige lande nægtes indflydelse, og at det i virkeligheden bliver en skjult erhvervsstøtte til stormagternes egne private entreprenører – tilmed forbundet med krav yderligere privatisering og uhindret adgang for udenlandske investeringer.

Forurenende industrilande

Op til topmødet har FN (UNEP) udgivet en rapport der dokumenterer, at industrilandene gør alt for lidt for at omstille fra forurenende til en lidt mere økonomisk og bæredygtig transport- og energisektor.

De enkelte brancher (med en enkelt undtagelse) bliver gennemgået, og det dokumenteres, at de nødvendige teknologier er til stede og er udviklet til, at der kan gennemføres en betydelig reduktion i forurening og CO2-udledningen gennem udfasning af kul, naturgas og olie.

Rapporten arbejder med en målsætning om reduktion af udledningen af CO2 til ca. 53% af 2005 niveauet frem til 2050 - begyndende nu og med faste mål for reduktionen for hvert år fra 2020 til 2050.

UNEP's direktør Achim Steiner udtalte i forbindelse med udgivelsen af rapporten ifølge dagbladet Information at:

- Det er ikke sandt at bæredygtige løsninger vil hæve prisen på energi eller koste arbejdspladser. Den 'Grønne Økonomi' skaber allerede hundrede tusinde af jobs. Men hver dag bliver

økonomiske - og handelsargumenter misbrugt til at skræmme borgerne og forbrugere fra at tage de nødvendige beslutninger. Hundrevis af milliarder er blevet brugt fra den ene dag til den af på at redde bankerne.

Netop undskyldninger om manglende teknologiske gennembrud og påstande om uhyrlige omkostninger ved omlægninger har været en af de faste travere i debatten. Derfor er det yderst velkomment, at UNEP-rapporten branche for branche kan dokumentere, at forurening ikke er et nødvendigt onde, men et udslag af alle mulige andre motiver.

En enkelt branche er dog helt udeladt af rapporten - selvom det må antages at være den, hvor der kan spares mest på CO2 og anden forurening - det er naturligvis det militær-industrielle kompleks.

Ingen krav fra Danmark

Fra Danmark deltager klimaminister Martin Lidegaard, men heller ikke han har nogen gode historier at fortælle til FN's klimakonference. Regeringen vil fortsætte med at give lov til at pumpe olie op af undergrunden, indtil de aller-sidste dråber er vredet ud, selvom olien er af en kvalitet, der bedst bruges i skibsfart.

Der er ingen planer om at stille krav til udledningen af CO2 til et af verdens største containerrederier, det danske AP.Møller-Mærsk, og overskuddet afleveres i oliefirmaerne, mens regningen for oprydningen havner hos skatteborgerne.

Hele folketinget har været medansvarlig for den forfejlede privatisering af DSB og satsningen på forældet dieselt teknologi, en katastrofe, der indtil videre er endt med gæld i milliardklassen. Billetpriserne på den offentlige transport fortsætter med at stige til næste år. Der er ingen planer for at opstille infrastruktur til elbiler, men staten vil fortsætte udbygningen af motorveje og faste forbindelser osv.

Selvom S-SF-R-regeringen har lovet ambitiøse reduktioner af CO2 udledningen, ser det hele ud til at være varm luft.

ØST FOR KANALEN

BAZAREN

2011

*Der er en følelse af brændende energi
Tempoet, tonefaldet og lydniveauet
Der slæbes rundt på kasser, og regeres
Kunderne lokkes med gode tilbud
Smil på læberne og en hurtig handel*

*Hallerne er tidligere produktionshaller
De gamle kraner hænger stadig i loftet
Vidner om tidligere tiders arbejdsindsats
Minder om slid og slæb og kammeratskab
Hænger som monument over en tid der var*

*De mørke øjne er vågne, bevægelserne hurtige
Troen på egne evner og bevidstheden er tydelig
Der er en summen af fremmede tungemål
Forstads madammerne hviner begejstret
Fornemmer vel også den ægte vare, foran dem*

*Der sælges frugt, grønt, kød og spraglet tøj
Der er restauranter fra flere kontinenter
Duftene og smagsindtrykkene er stærke
Der er frisør, massage og selvlysende kager
Stemningen er både afslappet og hektisk*

*Der gestikuleres og diskuteres så det slår gnister
Levevilkårene, krigene og selvfølgelig fodbold
Der er begejstring og entusiasme og meninger
Som ved møder og demonstrationer i byen
Er det disse nye proletarer der går forrest*

*Der fornemmes en naturlig klassebevidsthed
En ikke udtalt, men tydelig forståelse, for egen rolle
Det ligesom hænger i murene og i stedets historie
Klassekampene fra dengang og nu lever og trives
Nutidens og kommende kampfæller findes, også her.*

Bent
Odense

Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister) Udtalelse om parlamentsvalgene

Søndag den 20.
november var der
parlamentsvalg i Spanien.
Her er PCE(ML) analyse af
resultatet

Ved gårsdagens parlamentsvalg er den kraftige højredrejning i institutionerne, som begyndte den 22. maj (ved regions- og kommunalvalgene, KP), blevet konsolideret. PP (Folkepartiet) vandt et bekvemt absolut flertal, som sammen med dets kontrol med byråd og autonome regioner vil tillade det at regere med jernhånd i de hårde tider, som vil komme.

PSOE (Spaniens Socialistiske Arbejderparti) har med 110 pladser opnået det værste resultat i dets nyere historie: en velfortjent straf, i og med at dets antifolkelige og reaktionære politik har været den nøgle, der har åbnet døren for højre, nøjagtig som i sin tid det skete med Felipe Gonzalez og hans regering. I begge tilfælde gennemførte højresocialdemokraterne en neoliberal og reaktionær politik, der har ført til de kraftigste angreb på det arbejdende flertals faglige, sociale og politiske rettigheder. Det seneste angreb var reformen af den monarkistiske forfatning, som aftaltes med PP.

Det Forenede Venstre (Izquierda Unida, IU) har ikke haft en fremgang, der kommer i nærheden af det antal stemmer, som PSOE tabte (en vigtig del af disse mere end fire millioner stemmer er gået til UPyD – Enhed, Fremskridt og Demokrati, en farlig populistisk kraft, som forkynder et populistisk budskab), og det ligger næsten en million under sit bedste resultat.

Antallet, der udlader at stemme, er vokset mere end 30% over de sidste femten år og er nu mere end 9,5 millioner og er dermed blevet vælgernes næststørste valg. I kraft af mangelen på en velkendt (og genkendelig) reference har venstrefløjsvælgerne massivt undladt at stemme også ved denne lejlighed.

Den eneste undtagelse var Amaiur, koalitionen dannet mellem Bildu (et nyt baskisk parti, der menes at have haft forbindelser til ETA, KP) og Aralar (socialistisk separatistparti, KP), som er blevet forstærket som den primære parlamentariske kraft i Baskerlandet og opnåede syv deputerede, hvad der tillader dem at danne en parlamentarisk gruppe. Og sådan har abertzale-kræfterne ('baskiske nationalister', KP) altid fastholdt deres politiske sammenhængskraft. Amaiurs succes er en følge af, at det ikke har givet efter for regimets konstante pres og trusler; man kan således ikke udelukke et scenarie, hvor spansk chauvinismes kræfter af typen Jose Antonio (falangisten Primo de Rivera) vil ønske at uddybe deres politik af systematisk fornægtelse af en så vigtig del af de baskiske borgeres politiske rettigheder. Vi må være på vagt.

Dette er ikke nyt. Kortet over den institutionelle magt tillader ikke trøstende fortællinger, som vi understregede i vores analyse af valgene til kommunalråd og autonome regioner. Vælgerne har klart bevæget sig til højre, mens venstrekræfterne fortrinsvis fastholder deres splittelse og stædigt fortsætter med at respektere de spilleregler, der blev opstillet under overgangen (fra Franco-regimet, KP).

Denne store sejr for en reaktionær kraft, der også er fuld af elementer, der lider af nostalgi efter Franco-tiden, og korrupte politikere, kan forekomme underlig i en tid, hvor oligarkiet slås for at øge dets angreb på de folkelige klasser. Men PP har ikke sejret i kraft af egne fortjenester. Det nye forræderi begået af en 'socialdemokratisk' regering har fået mange borgere til at søge hævn med en massiv afstraffelsesstemme ved at se i retning af den eneste kraft, der havde mulighed for at vinde et flertal.

Brugen af den nyttige stemme, som det institutionelle venstre helliger sig for at vinde støtte fra sine vælgere, er endt med at vende sig imod det.

Dette er selvfølgelig ikke opmuntrende nyheder. Masserne er stadig desorienterede, deres afvisning af politik og politikere er fremherskende, en ryg-

Partido Comunista
de España
(marxista-leninista)

marvsholdning, som ikke varsler noget godt.

Vi oplever nu konsekvenserne af det føjelige venstres forræderi, dets systematiske afvisning af de sociale bevægelser, dets pånødning af historieglemsel og apolitiskhed som redskaber til at garantere accepten af et regime med falsk demokratisk glimmer, hvor deres repræsentanter i de vigtigste institutioner har handlet i konsensus med deres allieredes store flertal og har gennemført en pragmatisk og kortsigtet politik på bekostning af folkets behov og prioriteringer. Det er konsekvenserne af en anti-demokratisk valglov, specialfremstillet til at garantere, at de mest føjelige kræfter, som accepterer den monarkistiske politiske ramme, har kontrol over institutionerne.

Oligarkiet synes at være bange for at frustrere de folkelige forventninger alt for hurtigt, sådan at krisens dybde og brutaliteten i de foranstaltninger, som de vil gennemføre, vil ende med fuldstændigt at afsløre regimet og blive indledningen til en periode med sociale kampe, der vil tage kurs mod en mere general konfrontation; de frygter, at i den stadig mere skærpede klassekamp vil den folkelige lejr til sidst forene sine kræfter for at svare politisk med en kamp, som til slut vil overvinde storkapitalen.

Men til trods for den forsonlige tone, der blev anslået af Rajoy (lederen af PP og kommende statsminister, KP) i hans første henvendelse til offentligheden, skal ingen forvente sig en pause i angrebene. Hastigheden vil blive bestemt af, hvad der passer markedet og dets lakajer. Men kendsgerninger er stædige, og i de næste måneder vil vi se, hvordan Rajoy og hans flok vil uddybe den privatiseringspolitik og demontering af de sociale og politiske rettigheder, som Zapatero påbegyndte.

Ingen skal heller ikke være i tvivl om, at de socialliberale ledere, om det bliver nødvendigt, vil tilbyde at styrke deres stats politik. Der findes ingen væsentlige modsætninger i reaktionens lejr: Nøjagtig som de forenede deres kræfter for at gennemtvunge forfatningsreformen, vil de gennemføre de ordrer, de modtager fra dem, der reelt sætter den politiske dagsorden: det imperialistiske bourgeoisie.

Da valgresultatet blev kendt, erklærede Cayo Lara (leder af Det Forenede Venstre, KP), at dets parlamentsgruppe vil være talsmænd i parlamentet for kampene i gaderne. Vi håber og forventer, at det vil være tilfældet. Det Forenede Venstre kan ikke forsøge at dominere venstrekræfterne, de kan ikke fortsat afvise at søge enhed med andre kræfter om et fælles program, og de kan heller ikke blive ved med at hævde, at hovedproblemerne, som venstrekræfterne har stået over for ved dette valg, er en valglov, som straffer dem i forhold til andre kræfter med en mindre stemmeandel.

Det er rigtigt, at den eksisterende perverse valglov skader dem på en utilstedelig måde, men de dybere årsager til de folkelige klassers ligegyldighed over for venstrekræfterne må opfattes som større end så, nemlig i den kendsgerning, at de savner deres egen uafhængige platform og i konfrontation med det monarkistiske regime, som har betinget (og fortsat betinger) deres politik i institutionerne.

Venstrefløjen må drage en enkel og indlysende konklusion: Det er mere end nogensinde nødvendigt at tage skridt frem mod enhed. Ikke en hvilken som helst enhed, men en enhed, som baseres på en klar og kraftfuld holdning, der forkaster regimet, og som har en virkelig demokratisk ramme, altså en republikansk. At fortsætte kampen spredt, eller endnu værre: at tjene som allierede med socialliberale ledere, som igen og igen har bevist, at de i deres omfavnelser af oligarkiet endog er parate til at ofre deres egne politiske forventninger, som Zapatero viste i sin offentlige kommentar til valgresultatet, vil være det rene selvmord.

For at påbegynde vejen til venstres solide enhed er Republikanerne blevet dannet, et forbund, som vores Parti støtter fuldt ud, og som på trods af alle vanskeligheder og faldgruber har præsenteret kandidater i otte valgdistrikter og udviklet organisatoriske kerner i mange provinser.

Efter det første landsmøde sidste 1. oktober har Republikanerne insisteret på, at deres mål rakte ud over valget, og gjort det klart, at deres forventninger til det var meget begrænsede. Resultatet har imidlertid været lovende; valgkampen har ladet det påbegynde opbygningen af en organisation, som er parat til at indkalde til et næste landsmøde med deltagelse af de nydannede kerner.

Vi vil stå over for nogle barske måneder. Kapitalens og krigens Europæiske Union tager skridt til at gøre en ende på al resterende suverænitet hos medlemsstaterne.

De forlanger alle staternes totale underkastelse under det centrale oligarkis diktatur: i Italien har de påtvunget en 'teknokrat'-regering, som er loyal over for storkapitalen; i Grækenland en 'national samlingsregering', hvor det ekstreme højre deltager sammen med de socialliberale og højrefolkene i Nyt Demokrati.

I Spanien, hvor den økonomiske krise er meget langt fra at have nået bunden, truer højres sejr, venstres atomisering og det store samfundsflytals skuffelse med at udvikle en eksplosiv situation. Vi bevæger os ind i en periode, hvor dage kan synes at være år, med konstante udviklinger. Det politiske billede, som fremstår af valget den 20. november, vil ikke holde længe.

21. november 2011

PCE(ML)
Centralkomiteens sekretariat
www.pceml.info

Husk fornyelse af abonnement

2012

Alm abb.

Halvår 400,-
Helår 700,-

Udland A-post

Halvår 475,-
Helår 800,-

Institutioner

Kun helår 980,-

*Og husk også, at et abonnement på
Kommunistisk Politik er en gaveidé,
som vil noget!*

*Et prøveabonnement på 8 numre
tilsendt i lukket kuvert koster kun
100,- kr..*

Med dette nr. af Kommunistisk Politik følger girokort og for nogen også et brev om at abonnementet nu skal fornyes.

Vi sender girokort til alle med opfordring om at sende julehjælpen denne vej, da oversvømmelsen i København i juli 2011 har kostet os dyrt, og sagen endnu langt fra er afsluttet!

Oktober Bogbutik&Galleri i Egilsgade på Islands Brygge er fortsat lukket. Der er ikke fastsat tidspunkt for genåbning.

Abonnementspriserne for 2012 er kun ganske lidt forhøjet.

Så husk at forny!

Kommunistisk parti på revisionistisk platform

'Kommunistisk Parti' afsluttede i forrige weekend deres tredje kongres. Den cementerede partiets revisionistiske platform

'Kommunistisk Parti' blev stiftet i slutningen af 2006 som en sammenslutning af det daværende DKP/ML, der efter 1997 fulgte en kurs for sammensmeltning med den sovjetrevisionistiske strømning i Danmark, og organisationen Kommunistisk Samling. Sidstnævnte var brudt ud af KP/D. Begge organisationer var af moderne revisionistisk type, hvilket blandt andet kom til udtryk ved deres forsvar af 'det antimonopolistiske demokrati', en af de vigtigste strategiske formler for de Moskva-orienterede 'kommunistiske' partier.

Gammel strategisk formel

'Det antimonopolistiske demokrati' er en formel for 'fredelig overgang til socialismen' i to etaper, baseret på en strategisk alliance med socialdemokratier og socialistiske partier. Denne alliance forudsættes som 'rød blok' at vinde et parlamentsflertal og skal der-

Gelsted-Kirk-Scherfig-fondens pris 2011

I år går prisen til skuespiller Margrethe Koytu (motiveres af Lisbeth Dahl) og billedkunstner Jørgen Buch (motiveres af Hans Henrik Brockdorff) samt sangere, musikere og sangskrivere Søren Krogh og Mikael K (motiveres af Allan Olsen)

Prisoverrækkelsen finder sted
Søndag den 11. december kl. 14-17
på Krudttønden
 Serridslevvej 2
 København Ø

efter iværksætte en række antimonopolistiske tiltag, som tilsammen danner udgangspunktet for 'den fredelige overgang'.

Den netop afholdte kongres har holdt sig til denne strategi, som betegner et principielt brud med den marxistisk-leninistiske revolutionsteori. Marxisme-leninismens opfattelse af overgangen er, at et nyt samfundssystem rejser sig af kapitalismens ruiner og på revolutionær vis afskaffer borgerskabets diktatur – dets statsmagt og voldsapparat – og opbygger arbejderklassens statsmagt som den afgørende forudsætning for opbygningen af socialismen.

Alle revisionistiske strømninger – fra de sovjetinspirerede tendenser til kinesisk 'markedssocialisme', de særlige nordkoreanske og cubanske varianter og Hugo Chavez' såkaldte '21. århundredes socialisme' – sammenblander kapitalisme og socialisme og hævder i den ene eller anden form, at socialismen kan 'vokse ud af kapitalismen' uden et voldsomt revolutionært brud og uden arbejderklassens diktatur.

I Danmark har denne revisionistiske strategi, som blev antaget af det Moskva-tro og delvist Moskva-finansierede DKP for mere end et halvt århundrede siden, udmøntet sig som en taktik for støtte til socialdemokratisk ledede regeringer og for et 'arbejderflertal', en 'rød blok' bestående af erklæret socialistiske partier. 'KP's støtte til liste Ø og Thorning-regeringen er en direkte udløber heraf.

Men denne parlamentarisk fokuserede taktik betyder også fravalget af opbygningen af en selvstændig klassebevægelse, der vender sig mod begge sider af den nyliberale EU-mønt – både de åbent borgerlige og de 'socialistiske' regeringsalternativer.

'Nyt' partiprogram

'KP' bryster sig over kongressens 'mange resultater', blandt andet vedtagelsen af et opjusteret partiprogram:

- Vi går ud fra denne kongres med nyt program med klare visioner for, hvordan vi kan trække Danmark i en mere solidarisk retning, udtalte den genvalgte formand Jørgen Petersen.

Med denne erklæring kan han dårligt komme tættere på en åbenlys erklæring om partiets revisionistiske karakter.

Det har altid været den revolutionære arbejderbevægelses opfattelse, at reformer skal benyttes til at forbedring af revolutionens muligheder – det er ikke et mål i sig selv at reformere.

'Kommunistisk Parti' har i hele dets levetid understreget sin revisionistiske indretning, senest i forbindelse med valget til folketinget i dette efterår, hvor de helhjertet kastede sig ind i en kampagne til støtte for Enhedslisten, som de senere har kunnet skamrose for nogle fingeraftryk på en asocial finanslov.

Partiet vedtog enstemmigt det ny program med titlen *"For kollektiv velfærd – For socialisme"*.

Det samlede program er i skrivende stund ikke tilgængeligt, men ifølge partiets egen dækning beskriver det blandt andet, *"hvordan partiet igennem såkaldte antimonopolistiske reformer vil udfordre EU og de store virksomheders magt og arbejde frem mod socialismen"*.

Som et eksempel på "såkaldte antimonopolistiske reformer" nævnes nationalisering af den finansielle sektor.

Hvad blev af det kommunistiske masseparti?

I et nyt arbejdsprogram vedtog 'Kommunistisk Parti' en række mål for de næste tre års arbejde.

Af disse kan nævnes to helt konkrete: Partiet vil stille op til kommunalvalget i 2013 og arbejde frem mod stiftelsen af sin egen ungdomsorganisation:

- Unge søger alternativer til kapitalismen under krisen, og vi får flere og flere henvendelser fra helt unge, der vil være aktive, lyder det fra partiet.

Julie Malling og Anders Sørensen, begge valgt til den ny ledelse (sidstnævnte som suppleant), er udset som nogle bærende kræfter i dette.

Kongressen blev i det hele taget opreklameret som en fornyelseskur og et generationsskifte, også i ledelsen, hvilket angiveligt blev opfyldt med udskiftningen af fem landsledelsesmedlemmer til yngre kræfter. 13 landsledelsesmedlemmer fortsætter fra den tidli-

gere ledelse.

Gennemsnitsalderen i landsledelsen siges reduceret med fem år. Men hvis det måles i forhold til gennemsnitsalderen for den sidst valgte ledelse ved kongressen for tre år siden, er der reelt tale om en reduktion på to år. Omvendt er uligheden blandt kønnene steget.

Ud af de øvrigt 13 fortsættende kan nævnes Søren Becher, Hanne Rosen-vold, Jan Mathiesen, Joan Ågot Peder-sen, Sven Tarp og Connie Trudslev, mens Torben Jensen blev valgt som suppleant. Alle er gamle DKP/ML-kendinge. Det gælder også for Birthe Sørensen, der blev genvalgt til posten som ansvarshavende redaktør for Arbejderen.

For måske mere bemærkelsesværdigt end den opreklamerede foryngelse er den kendsgerning, at de fleste eks-KPiD'ere – med en enkelt undtagelse – er forsvundet ud af partiledelsen.

Det må samtidig konstateres, at den klike af folk, der i 1997 formåede at splitte det daværende revolutionære DKP/ML, og som fortsat udgør kernen i 'KP'-ledelsen, ikke har formået at opbygge – eller bare har nærmet sig – det, som for dem da var et afgørende stridspunkt, *et kommunistisk masseparti*, hvilket for dem især var et numerisk spørgsmål.

Ved kongressens åbning mønstredes 160 deltagere, heriblandt gæster. Medlemstallet opgives til at være et par hundrede. Ikke imponerende, slet ikke når der ligesom i de andre revisionistiske organisationer reelt ikke stilles nogle aktivitetskrav til medlemmerne.

Der er alt i alt ikke meget at hente fra den kant for den danske arbejderklasse – trods store armbevægelser om kommunisme og klasseløst samfund.

'K'Ps nye rollemodel: Græske KKE

'Kommunistisk' Parti har svært ved at leve uden en rollemodel. Idolerne er skiftet temmelig meget i Jørgen Petersens og den nuværende ledelsesgruppes politiske karrierer. I DKP/MLs sidste tid og 'K'P's første var et Cuba og dets 'kommunistiske' parti, som var forbilledet.

I de sidste år – og i takt med Cubas åbenlyse kapitalistiske udvikling – er det mere og mere blevet det græske KKE. Det har fremstået som en slags global leder af den gamle sovjetrevisionistiske strømning efter Sovjetunionens kollaps, og har/har haft forbindelser til det danske DKP og KPiD. Det betragtedes derfor som en større sejr for 'K'P, at en repræsentant for KKE deltog på dets partikongres, hvor han ifølge Arbejderen 'holdt en brandtale'.

Selvfølgelig: KKE er kendt for at have det i munden: Retorikken er militant og flagsvingende, røde faner og socialisme både her og der. Sådan optræder det også i partisekterisk majestæt i græske manifestationer. Men ikke bare dets ideologi er (sovjet)-revisionistisk, dets politiske praksis fortsætter ad samme spor for verbal kritik, men faktisk samarbejde med magthaverne/borgerskabet.

Det er angiveligt mod EU og euro'en, men erklærer at det vil være en katastrofe at forlade dem nu.

Under de store demonstrationer op til Papandreous afgang – efter at Papan-dreou havde lovet en folkeafstemning –

Medlemmer af PAME i rollen som uropoliti med køller og hjelme foran det græske parlament

og indsættelsen af EU's foretrukne forvaltning slog KKE vagt om parlamentet mod demonstranterne!

De græske marxist-leninisters blad Anasintaxi skriver følgende herom:

“Tusinder af strejkende og protesterende arbejdere, anti-fascister af forskellig politisk orientering, og selv medlemmer og tilhængere af “K”KE og PAME (den af KKE ledte fagorganisation) på Syntagma-pladsen på andendagen af 48-timers generalstrejken (20. oktober) blev forbløffede, da de så de reformistiske ledere antog rollen som det borgerlige parlaments beskyttere og sikrede ‘orden og sikkerhed’ – dvs. borgerlig legalitet – under påberåbelse af at beskytte deres ‘egen’ afdeling af demonstration (dvs. PAMEs section).

De erstattede dermed uropolitiet og civilsoldater, som bruges af bourgeoisie, når politiet er ineffektivt og ude af stand til at forsvare det reaktionære borgerlige regime.”

Se mere om Grækenlan og også KKE på engelsk: anasintaxi-en.blogspot.com/

DKP og KPiD slutter sig sammen

Efter at det mislykkedes for DKP/ML at slutte sig sammen med KPiD (hvad der førte til en udspaltning fra sidstnævnte og dannelsen af 'K'P i 2006) har DKP og det tiloversblevne KPiD overvejet en sammenslutning.

KPiD blev dannet ved en udspaltning fra netop DKP i 1990f i protest mod gorbatjovismen og Ole Sohns og

DKPs medvirken til dannelsen af Enhedslisten. DKP er derimod fortsat medlem af liste Ø. En fælles historie og en fælles grundlæggende ideologi forener de to organisationer, som er svækket gennem årene.

I forårshalvåret 2012 vil medlemmerne af de to partier drøfte muligheden af en genforening. Dette spørgsmål skal angiveligt afgøres af kongresser i de to partier i juni 2012.

Ærgerligt, men desværre forventet

LFS har fået en hård dom i Arbejdsretten den 24. november 2011.

Arbejdsrettens afgørelse er temmelig entydig til fordel for Kommunernes Landsforening.

Hvis man vil vide, hvad dommen handler om, så skal man læse, hvad KL's kontorchef Karsten Thystrup udtaler til Politiken.dk, den 24. november 2011:

"Han [Karsten Thystrup] er generelt ganske godt tilfreds med, at LFS, som i årevis har været en torn i øjet på mange lokalpolitikere og kommuner på grund af sin aktivisme og store magt på børneområdet, har fået et rap over nallerne," og fortsætter: "Det er Arbejdsretten, der har idømt den magtfulde pædagogforening den store bod for at have »medvirket til at opfordre forældrene til at deltage« i forældreblokader i november 2009 på grund af planer om kommunale besparelser på børneområdet."

LFS er nu dømt for både at stå bag strejker og forældreblokader i 2009. LFS, Københavns kommune og ikke mindst de forældre, der rent faktisk besluttede forældreblokaderne, ved, at LFS dømmes for noget, vi ikke har gjort, men det ændrer ikke på dommen.

Det vidtgående i dommen er, at en fagforening nu kan dømmes for tredje-mands handlinger, selvom disse hverken er medlemmer af organisationen

eller er personer, som fagforeningen, i dette tilfælde LFS, direkte kan påvirke og styre. Denne dom kan dermed få vidtgående konsekvenser for andre faglige organisationer, som har interessefællesskaber med brugere og borgere i landets kommuner og regioner.

LFS vil naturligvis studere dommen nøje og behandle den i vores politiske organer. Dommen må på ingen måde føre til, at LFS og den øvrige fagbevægelse bliver bange for egen skygge. Trods dommen vil LFS fortsætte med at forsvare ethvert angreb på velfærdsstaten og på vores medlemmers løn- og ansættelsesvilkår.

Der er ingen tvivl hos KL om, at LFS har fået en politisk dom, fordi LFS er en aktivistisk, basisdemokratisk organisation med stor indflydelse på den politiske dagsorden med en markant kritik af nyliberalisme og New Public Management – så det er ikke forkert, at LFS er en magtfuld fagforening.

LFS' medlemmer har viljen og modet til at kæmpe for en solidarisk velfærdsstat og egne forhold. Som et af LFS' medlemmer, Martina Wellm, skriver på LFS' hjemmeside: "Hvis fagforeningen bliver for svag, dør den, og arbejdstagerens rettigheder med den. ... Det er den faglige kamp, og den foregår dagligt."

LFS er også magtfuld, fordi LFS som samlet fagpolitisk organisation har demokratiske beslutninger på at ville

være offensive på velfærdsdagsordenen og agere i ord og handling, som en fagforening skal agere.

LFS har gennem mange år opnået store resultater ved at bruge fællesskabets styrke inden for rammerne af Hovedaftalen og loyalitets- og fredspligten. For eksempel lykkedes det LFS i 2007 gennem massemobilisering af vores medlemmer at få fjernet besparelsesforslag for 278 mio. kr.

I 2009 lykkedes det LFS at få fjernet for 52 mio. kr. eksterne konsulenter, og i 2010 og 2011 lykkedes det LFS at få en demografimodel på dagtilbuds- og delvis på specialområdet etc. LFS og vore medlemmer har mange resultater at være stolte af.

Men for at slå det fast: Ingen repræsentanter i LFS har nogensinde opfordret til overenskomststridige strejker eller forældreblokader. LFS har altid og vil altid i ord og handling respektere Hovedaftalen og loyalitets- og fredspligten.

P.v.a LFS (Landsforeningen For Socialpædagoger)

**Britt Petersen, formand for LFS
& Jan Hoby, næstformand for LFS**

Breivik: Bekvem norsk sindssyge

Havde frygtet, de blot ville erklære Breivik sindssyg/utilregnelig.

Så drejer det sig blot om samtale og medicinering, og "det hele er meget lettere" og ikke et opgør med ham og hele den fascistiske sump, Breivik har deltaget i og i årevis planlagt sin grusomme forbrydelse ud fra.

Er det forsøget med kikkerten for det blinde øje, som det skete i mange år med den fascistiske, fremmedfjendske drabsgruppe i Tyskland, der kun blev afdækket pga. et uheld?

Er det næste, at Hitler og hans forbrydelser kunne være undgået, hvis blot han var blevet erklæret utilregnelig og behandlet?

Henning Paaske Jensen
Odense

Undersøgelsen

iværksættes af kommissionen; nu skulle magtmisbruget i forvaltningsgrenen se dagens lys! Men nej ... Sådan gik det ikke, sådan går det oftest ikke; Kommissionens opgaver går i modsat retning: At sløre og dække over opstået misbrug; For at røre for dybt i det vil vække folkets harme, og fremkalde en så voldsom stank, at tanken henledes på den i krogn stående latrintønde.

N.B.

Må vi være her?

Nettet strammes. Endnu kan vi svømme lidt, men friheden begrænses dag for dag på alle planer. Det er på tide, at vi svømmer mod strømmen og ud.

Værst ser det ud, når vi ser i retning af EU. Mens dette skrives, kæmper "Merkozy" for at få en "løsning" af krisen for euroen, der kan accepteres af alle EU-lande eller i det mindste af euro-landene. Men en løsning betyder skærpede regler for budgetdisciplinen, med andre ord tvungne nedskæringer i de offentlige budgetter. Det betyder, at befolkningen skal betale for at få rettet op på krisen, med ringere sundhed, uddannelse, pension, forsørgelse, offentlig transport og anden infrastruktur.

Standard and Poors' såkaldte kreditvurdering puster til ilden ved at true selv Frankrig og Tyskland med ringere kreditværdighed. Et trin ned på skalaen anslås at betyde ekstraudgifter for Frankrig på tre milliarder euro.

Men hvem er det egentlig, der er i krise? Det bliver tydeligere dag for dag, at finansspekulanterne med deres udmeldinger får kurser og renter til at svinge, så deres spekulationer kan give jackpot, og ser man på, hvad der omsættes for, er det værdier helt ude i hampen, skyhøjt over værdierne, der produceres.

Det er altså derfor, de 99 % skal begrænses og bespares. Der skal knokles på arbejdet, så der ikke er noget frirum tilbage. Uddannelse og arbejdsmarkedslovgivning skal gå ud på at skabe de robotter, der er brug for på arbejds-MARKEDET, til den lavest mulige pris. Kvalitet og levevilkår, sundhed og klima har kun betydning, hvis det tje-

ner MARKEDET. Underholdning og kreativ udfoldelse har kun til formål at dæmpe protesterne. Kan det sælges, er det godt, alt andet "dur ikke".

Men markedet er også forbrugt, og når livremmen strammes, falder forbruget, og mekanismerne til berigelse forfines, og spekulanterne trives.

Udviklingen af markedstænkningen har med krisen fået et ekstra skub, så det især handler om pengemarkedet. "Merkozy" er i gang med at finde en model, der kan få indsat finanskapita-

len, også kaldet ECB, som kejseren af Europa. Det ser ud til, at det bliver i form af en ny traktat, og så kan Danmark vælge at stå udenfor, eller om vi vil med ind i varmen. Jeg kommer til at tænke på varmen fra Holocaust-brændeovnene. Vi kommer til at rette ind og lade EU beslutte, hvad vi må og ikke må. Ikke nogen slinger i valsen, her hersker budgetdisciplinen til glæde for spekulanterne.

Vi må ud af det net, der strammes om os af den stadig snævrere Union, vi må have plads til at røre os, plads til at tage de beslutninger, der er i de 99 %'s interesse.

Lige nu handler det om at rejse kravet om folkeafstemning om enhver traktatændring.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Lukket indtil videre
efter oversvømmelse

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdag 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Ful i Oktober bogbutik

Ny Munkegade 88, Århus

Fredag den 9. december

Du er inviteret til varme drikke og søde sager
kl. 14 - 17

Festtale mod krise og krigspolitikken

Forår bag slør

*Vil det arabiske forår
blive spærret inde bag slør*

'Det arabiske forår' er udtryk for befolkningernes årelange frustration over diktatoriske og autoritære regimer, som blev støttet af USA og EU-imperialistmagterne. De unge, hårdt ramt af arbejdsløshed og umulige eksistensbetingelser, kastede sig ud i et heroisk opgør med regimerne. Oprørerne var båret frem af kravet om diktaturenes fald og et systemskifte, som tilbød reelt demokrati og social fremgang.

Det var grundlæggende verdslige, politiske oprør med masseopbakning, som også omfattede masser af troende. Men de islamiske partier i de arabiske lande spillede ingen afgørende rolle i opstandene i Tunesien og Ægypten, der førte til diktatorenes fald.

Og 'det arabiske forår' fortsætter. I en hel stribe lande er det knap begyndt. Saudiarabien er et eksempel på det. Og i andre lande gennemføres en topstyret 'reformproces', som går ud på at give nogle krummer, men bevare den afgørende kontrol i regimernes hænder. Det er Marokko en eksponent for, hvor monarkiet netop har ladet afholde valg.

Andre steder har NATO og imperialistmagterne ladet våbnene tale for at 'sikre demokrati', som i tilfældet Libyen, der ikke ser ud til at blive det eneste.

De islamiske partier er kommet på banen senere, efter opstandene, og har fået en hovedrolle i de valg og politiske processer, som nu finder sted i de arabiske lande. De islamiske partier har i nogle af landene mærket undertrykkelsen, men de ansøres ikke af kampen for demokrati og social fremgang. De er folkepartier, men ikke udtryk for arbejderklassens bestræbelser. Deres karakter er småborgerlig, og det gør dem til i bedste fald vaklende allierede for arbejderne og venstrekræfterne; men modsat også til en mulig allieret for de monarkistiske og diktatoriske regimer og imperialismen.

Det spekulerer imperialismen og de reaktionære regimer selvfølgelig i. Den enevældige konge af Marokko dekreterede et 'demokratisk' valg den 25. november (efter både at være udskudt og fremrykket) og gav et flertal i parlamentet til det 'moderat islamiske' Retfærdigheds- og udviklingsparti PDJ og kongen udpegede dets leder som sin ny premierminister. Marxist-leninisterne og de ægte demokratiske kræfter boykottede valget, fordi de ellers ville acceptere forfatningen, der giver kongen afgørende indflydelse i alle strategiske anliggender.

De vestlige medier beskrev denne valgfærce som et skridt mod demokrati.

APKs søsterorganisation i Marokko, 'Demokratisk Vej', understreger i en udtalelse om valget, at de institutioner, der udspringer af dette valg, ikke har nogen legitimitet og ikke repræsenterer folkets vilje. Organisationen vil arbejde for at vælte denne regering og dette parlament, annullere den royale forfatning og få etableret en grundlovgivende forsamling og eliminere den royale overhøjhed. DV fordømmer imperialistmagternes, især USA og Frankrig,

Arbejdsløshedsdemonstration
Sidi Ifni, Marokko
Ungdomsarbejdsløsheden er 31 pct

og de reaktionære regimer og monarkier ved Den persiske Golf, der har udtrykt tilfredshed med valget og dets resultat:

"Det er en støtte til et despotisk regime, der fortsætter med at manipulere valgene".

I Ægypten ser islamiske partier, og tilmed det fundamentalistiske salafistparti, ud til at blive sejrherrene i en valgproces, der kontrolleres af det forhadt amerikansk-støttede militær. Generelt ser de islamiske folkepartier ud til at blive kaldt på banen for at sikre mod at folkerevolutionerne i de arabiske lande føres igennem til enden. Om de magter det står tilbage at se.

Verden ifølge Latuff

Amerikansk hjælp til arabiske tyranner